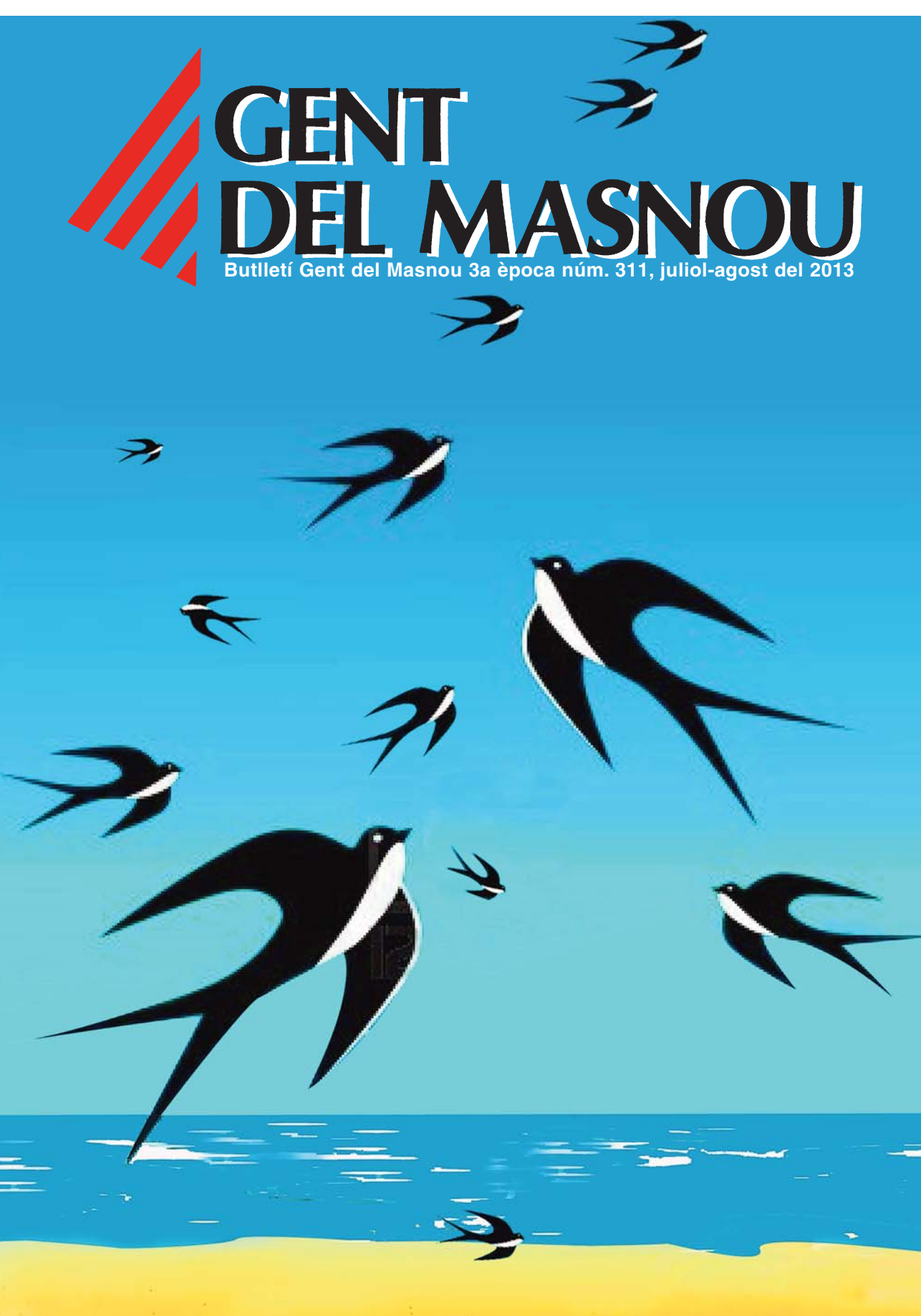

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 311, juliol-agost del 2013

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

VISITES MÈDIQUES DOMICILIÀRIES

ALELLA, EL MASNOU I TEIÀ

De dilluns a diumenge
de 9 a 21 (hores convingudes)

Coordinadora
Dra. Raquel Bosch Aparici

Tel. 667 885 935
metgesacasa@live.com

Genís Oliveras

T A L L E R S M A S N O U

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata)

Tel. Fax 93 540 31 57 / genis.oliveras@gmail.com

Ho hem fet servir entre d'altres
90 anys
1923-2013

Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït
Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. Servei ITV 100%

**Ara també
multimarca**

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

NISSAN

Frankfurt Parera

95 555 78 94

A les nits fem comandes a domicili
Alella, el Masnou, Teià i Premià de Mar.
De dimarts a diumenge de 20 a 22:30/23h.

Comanda mínima 15€

Prat de la Riba 98 (Camí Ral Ocata) el Masnou
www.frankfurtparera.com · frankfurtparera@hotmail.com

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació cívico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada:

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primeríssim

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG

Diumenge 14 de juliol,
de 10 a 14 a *Gent del Masnou*.
Al costat del cinema *La Calàndria*

XII MARATÓ DE VEUS LÍRIQUES

Diumenge 28 de juliol a les
7 de la tarda al local social
de *Gent del Masnou*
Entrada gratuïta

VACANCES D'ESTIU

El local de *Gent del Masnou*
romandrà tancat per vacances
del 3 d'agost al 6 de setembre.
Desitgem a tothom, socis, amics i
col·laboradors, un Bon Estiu!

Editorial

TOT EL CAMP... FOU UN CLAM

Al bell mig de la nostra festa major de Sant Pere, el passat 29 de juny, una altra festa major democràtica i pacífica aplegà 90.000 persones al Camp Nou en el memorable *Concert per la llibertat*. Grans i menuts, joves i de totes les edats donaren caliu i suport a aquesta nova manifestació, que ja es pot considerar històrica dins el procés iniciat i sense retorn cap al dret a decidir el destí de Catalunya.

Noranta mil veus en viu i centenars de milers de televidents i radioescoltes se sumaren a les moltes veus de cantants, músics i representants de la societat civil i molt especialment d'Òmnium Cultural, entitat que encapçalà l'organització de l'acte al costat de l'ANC i nombroses entitats i col·lectius cívics del país. La intervenció de la presidenta d'Òmnium, Muriel Casals, marcà les pautes d'aquesta macrotrabada i assenyalà el camí a seguir per assolir la plena llibertat de Catalunya, sense rancúnies envers ningú, aplegant i sumant voluntats a l'entorn d'un objectiu comú i amb el desig de *construir unes relacions fraternals amb les dones i els homes d'Espanya i amb els ciutadans de la resta d'Europa*.

Colpiren especialment els moments del desplegament del mosaic impulsat pel diari *El Punt-Avui* amb el lema *Freedom Catalonia 2014*, imatge televisiva que arribà a tots els racons del món com un altaveu de les aspiracions del poble català, a la recerca de les necessàries complicitats de les democràcies europees i d'arreu del món i que ha de contribuir a aplanar les dificultats que cal preveure en el recorregut cap a la legítima consulta a la ciutadania el proper 2014. Foren molt celebrades les múltiples intervencions, que abraçaren l'ampli ventall d'estils i iconografies del món artístic i cultural, des del Peret al Lluís Llach, passant per l'Orfeo Català, Dyango, Maria del Mar Bonet, els Castellers de Vilafranca i un llarg i variat etc. que les limitacions d'aquest espai editorial no ens permeten fer explícit, però que fou una mostra inequívoca de la diversitat de sensibilitats que convergeixen en l'objectiu comú que motivà el concert. Després d'aquesta nova embranzida multitudinària, de la qual esperem que els nostres representants polítics sàpiguen prendre bona nota i els animi a no defallir en la ruta que el poble els ha encomanat, ara toca pensar en el proper objectiu: la Cadena Humana, que ha d'enllaçar el territori català des del Pertús a Alcanar en la Diada de l'11 de Setembre d'enguany, del qual l'ANC, entitat que n'encapçala l'organització, ja ens aniran informant.

Ens plau manllevar una estrofa de la cançó de Lluís Llach per cloure aquest editorial:

Som aquí, tossudament alçats / proclamem el nom, el temps i el lloc que ens dol i pertany / si vols amb els punys ben oberts / si cal amb els punys ben tancats / per mor que el somni que tenim junts es faci possible.

Bon estiu a tothom!

El President

Sumari

EDITORIAL	3
TOT GRINYOLA per Joan Camps.....	10
BÚSTIA OBERTA	11
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	12
DITES I PERSONES POPULARS per Albert Vidal.....	15
IN MEMÒRIAM Mn. Raimon Canalias per Ramon Asensio.....	16
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT per Carles Maristany.....	17
EL NOU MARACANÀ per Joan Maresma Duran.....	18
LA IMPUNITAT per Pere Martí Bertran.....	21
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart.....	22
ÉS BO SABER QUE	22
EL PINTOR DE PAISATGES per J. Condeminas.....	24
CRÒNIQUES per Esteve Pujol.....	26
GENT DEL MASNOU INFORMA	27
LA PUNTA DE LA LLENGUA (45) per Esteve Pujol.....	27
ARRAN DE SÒL per Plèdebuit.....	29
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot.....	29
PARLEM DE LLIBRES per Pere Martí Bertran.....	30

Publireportatge Taller de Publicitat

Aquest any la Festa Major ha estat curta; dos dies, quaranta-vuit hores; dit així sembla el termini d'un xantatgista que no et dona temps ni de respirar per poder recollir els diners de l'intercanvi. Amb això no vull dir que la festa del poble m'hagi atabalat, ni molt menys, però sí que he anat una mica de clatell amb tantes i tantes coses que s'han fet i en les quals, en algunes, he participat.

El diumenge 30, i després de paelles a la plaça de Ramón y Cajal, em presentava, a quarts de sis de la tarda, càmera en mà i expectatiu al carrer de Pere Grau, però em vaig trobar amb el que em temia: ja estaven desmuntant.

– Ja esteu desmuntant?

– Sí, noi, ja ho veus, la festa pràcticament ja s'ha acabat i també tenim ganes de descansar.

– Però tota aquesta feïnessa que heu fet per a tants pocs dies? Quina llàstima! De fet només havien desmuntant fins al darrere de l'escenari; la resta estava intacta i, en passar-hi, vaig veure l'alegria i les ganes d'agradar que té aquesta associació. Encara estaven esgotant els últims trets del programa amb un concurs de trencaclosques i també unes

taules amb jocs ràpids fets amb llaunes reciclades i taps de suro. També hi havia encara intacta la joia del carrer: els mobles d'una sala d'estar fets amb llaunes de beguda d'alumini amb dues làmpades per poder llegir tranquil·lament el diari. Francament original. Però el que em va agradar més va ser el nostre acolorit i fresc que embolcallava tot el carrer.

Cada any us dic el mateix, però aquest cop vull fer-ho una mica més extensiu; valgui aquest escrit per homenajiar totes les associacions i

entitats que treballem tot l'any per fer-nos passar una bona estona a tots plegats. La vostra feina és molt important, la més important. De fet, juntament amb la gent, sou el pal de paller de tot plegat.

Associacions d'homes i dones, que us impliqueu en el tarannà d'un poble per anar cap a un futur millor.

Moltes gràcies!

finquesOCATA
Tel. 93 555 14 73

gabinetOCATA
93 555 14 73

AT
àngel teno
JOIERS
Fes que el moment sigui inoblidable
93 555 64 51

Mobles Vilalta
Primera casa al Masnou
93 555 18 60

HOTEL TORINO
93 555 23 13

J. Ramon
Sastreria
Camiseria
a mida
93 555 02 44

NOVETATS PRADEL
MARIA PRADELL
93 540 35 76

INSTAL·LACIONS SEGARRA, SL
L'ENDOLL
93 555 12 52

PASTISSERIA miquel
T 93 555 06 61

TALLER DE PUBLICITAT
Jaume I, 112
93 555 80 0916 59
Lluís Vallis Mari
En temps de crisi una imatge i mil paraules

LA PASTISSERIA FRESCA DE L'ESTIU

De les pastisseries
del Masnou

david
pâtissier

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

93 555 34 75
Navarra, 100 · El Masnou
pastisseria@davidpastisser.com
www.davidpastisser.com

Mestre Pâtissier

AMB TOTA LA GARANTIA

Pâtisserie

miquel

Pere Grau, 59 93 555 06 61 el Masnou

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pâtisserie Degustació Granja

Matalí
Des de 1866

Prat de la Riba, 4 · 93 555 04 60
El Masnou

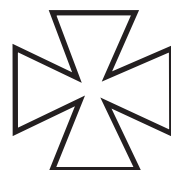
Forners des de 1968

Bautista

Aprofitem aquest espai per acomiadar-nos de tots els nostres clients, si no ho hem pogut fer personalment. Moltes gràcies per la confiança i amistat que ens heu demostrat; ha estat un plaer treballar al barri i al Masnou.

Ho diem en nom nostre i en nom de tot el personal que durant aquests anys ens ha ajudat a portar l'empresa. Arreveure

Encarna i Paco

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Juliol 2013

1	dilluns	Viayna C
2	dimarts	Riera
3	dimecres	Aymar
4	dijous	Ocata
5	divendres	Dominguez
6	dissabte	Viayna C
7	diumenge	Viayna C
8	dilluns	Ocata
9	dimarts	Riera
10	dimecres	Fàbregas
11	dijous	Viayna C
12	divendres	Dominguez
13	dissabte	Aymar
14	diumenge	Aymar
15	dilluns	Riera
16	dimarts	Fàbregas
17	dimecres	Viayna C
18	dijous	Dominguez
19	divendres	Fàbregas
20	dissabte	Ocata
21	diumenge	Ocata
22	dilluns	Viayna C
23	dimarts	Riera
24	dimecres	Aymar
25	dijous	Ocata
26	divendres	Dominguez
27	dissabte	Fàbregas
28	diumenge	Fàbregas

29	dilluns	Ocata
30	dimarts	Riera
31	dimecres	Fàbregas

La farmàcia Ocata es trasllada a 100 m.
Del carrer Sant Domènec, 1
a l'avinguda J.F. Kennedy, 5,
cantonada amb el carrer
Uruguai

Agost 13

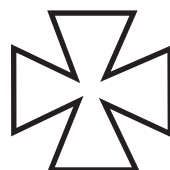
1	dijous	Viayna C
2	divendres	Dominguez
3	dissabte	Aymar
4	diumenge	Aymar
5	dilluns	Fàbregas
6	dimarts	Ocata
7	dimecres	Riera
8	dijous	Aymar
9	divendres	Viayna C
10	dissabte	Dominguez
11	diumenge	Dominguez
12	dilluns	Ocata
13	dimarts	Riera
14	dimecres	Fàbregas
15	dijous	Fàbregas
16	divendres	Dominguez
17	dissabte	Viayna C
18	diumenge	Viayna C

M. de Déu
d'Agost

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	Av. JFKennedy, 5	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9.30 del matí a 9.30 del matí.
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Agost 2013

1	dijous	Viayna C
2	divendres	Dominguez
3	dissabte	Aymar
4	diumenge	Aymar
5	dilluns	Fàbregas
6	dimarts	Ocata
7	dimecres	Riera
8	dijous	Aymar
9	divendres	Viayna C
10	dissabte	Dominguez
11	diumenge	Dominguez
12	dilluns	Ocata
13	dimarts	Riera
14	dimecres	Fàbregas
15	dijous	Fàbregas
16	divendres	Dominguez
17	dissabte	Viayna C
18	diumenge	Viayna C
19	dilluns	Riera
20	dimarts	Ocata
21	dimecres	Viayna C
22	dijous	Dominguez
23	divendres	Aymar
24	dissabte	Ocata
25	diumenge	Ocata
26	dilluns	Aymar
27	dimarts	Viayna C
28	dimecres	Dominguez

M. de Déu
d'Agost

29	dijous	Aymar
30	divendres	Ocata
31	dissabte	Riera

La farmàcia Ocata es
trasllada 100 m.

Del carrer Sant Domènec, 1
a l'avinguda J.F. Kennedy, 5,
cantonada amb el carrer
Uruguai

Setembre 13

1	diumenge	Riera
2	dilluns	Viayna C
3	dimarts	Dominguez
4	dimecres	Aymar
5	dijous	Ocata
6	divendres	Riera
7	dissabte	Fàbregas
8	diumenge	Fàbregas
9	dilluns	Dominguez
10	dimarts	Aymar
11	dimecres	Aymar
12	dijous	Riera
13	divendres	Fàbregas
14	dissabte	Viayna C
15	diumenge	Viayna C
16	dilluns	Fàbregas
17	dimarts	Ocata
18	dimecres	Riera

Diada
Nacional

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	Av. JFKennedy, 5	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9.30 del matí a 9.30 del matí.
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

Flama del Canigó, Festa de Sant Joan i Correfocs 2013

Ja som a l'estiu. Sant Joan queda enrere. Tota l'excitació de preparar la festa només és un recort relaxat que ja no t'atabala. Aquest any la Flama ha arribat entre estelades i núvols grisos, que ja fa temps que ens amenacen, però nosaltres amb el foc al cor i de mica en mica els anirem esvaint.

Després de la rebuda a can Malet, la cercavila, lectura del manifest, encesa del peveter, hissada de bandera, i petit correfoc, els tabalers dels diables posaven so a un foc colossal i terrible, que per uns moments ens va deixar a tots amb el cor dins d'un puny. Feia anys que no es feia al Masnou un foc com aquest. Deu ser un bon presagi. Amb el foc més calmat, va començar el sopar popular a base de truites, amanides, croquetes, i un llarg etc. Cava, vi, refrescos i coques de tota mena; de pinyons, de fruita, de crema, tor amanit amb coets, petards, rialles, música, ballaruga i divertiments de revetlla. De mica en mica i com qui no vol la cosa, la gent de MMK, que eren els encarregats de la música, entraren a escena amb la força de la joventut abassegadora. Al senyal horari que ells havien establert, el recinte es va anar omplint de nois i noies amb ganes de gresca i de festa; era la nit de Sant Joan, la més maca del l'any.

Potser hi ha a qui no agrada tot això, que troben que... que abans era més... que ara els joves són... que fan, que desfan, que ja no és... que si els nois d'ara... que si les noies... Collonades! Molt bé, noies i nois, ENDAVANT, feu el que us han ensenyat al més bé possible i a la vostra manera;

tots hi sortirem guanyant.

CORREFOCS
Amb dos dies de Festa Major les activitats sovint se solapen

i, als organitzadors, els fa la impressió que la seva activitat no sortirà com hauria d'anar; de fet és la por escènica que fa dubtar. Els correfocs, espectacles de foc i fum, de soroll i crits, excitants i discutits, fan que la Festa tingui un aire especial. A l'entrada d'estiu obren les portes de la

El correfoc juvenil iniciava la Festa de Sant Pere, mal llamp ho parteixi! (renec de diable) i començaven els focs artifi-

cials, llum i color, ooohs i admiracions, il·lusió, aplaudiments i cervesa i aigua per als assetegats dimonis, amb la música de fons, d'un *fastigós hotel*.

A l'endemà tomem-hi; el correfoc gran. Aquest és més contundent, més sorollós, més voluminós. Sortiren els

diables, esparracats, bruts, mal educats i desvergonyits de les mateixes portes de l'església; perquè quan convé al Sant Patró (i és que en el fons li agraden els correfocs) fa els pactes que convinguin. Donem les gràcies a Mn. Felip per fer d'intermediari entre l'amo de les claus i el malèfic cap dels diables. En el tracte hi entrava també repic de campanes i apertura de portes. Sortiren els malignes amb foc brillant i espetermegant a tort i a dret, fumant i espurnejant.

Avall que fa baixada, cortines de foc, traques, corredisses i crits; el foc no parava i a poc a poc, passant carrers i carrerons i lluitant contra els masnovins que s'atrevien a posar-se al davant, amb el sofre que' es omplia els pulmons mentre la suor regalimava pel front, aixelles i angonals, s'arribava a l'infern, a l'Altell de les Bruixes, el reialme dels diables. Un espectacular envelat de foc va fer que tothom qui volgués s'hi bategés. Aplaudiments i diversió i, després d'un esplèndid castell de focs, un entrepà i un parell de cerveses per als cansats incendiàrris. I així es donaven per acabats els correfocs 2013. Bons correfocs, sí senyor; l'any que ve hi tomarem. Per als més valents la gresca va continuar, l'endemà havien de rebre els seus cosins, els dimonis del Tintaravín per fer la despertada. Ja tremolaven els pobres vilatans.

calor, donen la benvinguda al bon temps, a les nits a la fresca, a les vacances i a la màgia. El correfoc juvenil començava a l'escola Ocata quan les portes de l'infern es van obrir i una horda de joves diables prenién els carrers del recorregut. La vila despertava!, els esperits es desvetllaven! El foc socarrima, purifica i determina que els diables són els amos en aquells moments.

La Colla de Diables del Masnou, Al Masnou decidimANC, els portadors de la Flama del Canigó, la Colla gegantera del Masnou, MMKmúsic i l'Ajuntament del Masnou donen les gràcies a tothom qui ha participat o col·laborat en aquestes activitats.

46è Curs de Balls de Saló de Gent del Masnou

Del 20 de setembre al 20 de desembre

Cada divendres de 20.30 a 22

**Rock, tango, cha-cha-cha, vals, polca, fox,
pas doble, mambo, etc... A partir de nivell 0**

Preu parella soci: **80€** no soci **90€**
Inscripcions i pagament a CatalunyaCaixa

Preinscripcions fins al 17 de setembre

**Més informació a Gent del Masnou Dr.Agell, 9,
de 6 a 2/4 de 9 del vespre 93 126 82 20**

Places limitades

Vocalia Recreativa

*Passa-t'ho bé!
i apren a ballar*

LA Coral Xabec DEMANA CANTAIREs

Tothom qui hi estigui interessat
hi serà ben rebut. Ens calen veus tant
de dones (sopranos i contralts) com
d'homes (tenors i baixos).

Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu
qualsevol dimarts abans de començar
l'assaig, o sigui, una mica abans de
dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Proper assaig: 3-9-13

InfoRàdio)))

Per Grup Alfa Mike

Continuem amb la programació de ràdio interessant, al
nostre entendre.

Cocodrilo club - ràdio Marca - BCN

Història del pop, roc, les cançons convertides en himnes.
Música revival.

Presentat i dirigit per **Albert Malla**

El dissabte de 7 a 9 del matí i el diumenge de 6 a 8 del
matí. A la **89.1** de la FM

També per la TDT i a la carta per Internet

Kosmos - Ràdio Vilafant - Girona

Kosmos és un programa de ràdio de música folk i tradi-
cional, presentat en català i occità.

Direcció i veu catalana **Rafael dos Santos**,

veu occitana **Ricard Cathala**

Kosmos s'emet per **Ràdio Estel** el dilluns a les 23. Al
106.6 de la FM i a la carta per Internet.

**TAXIS DEL
MASNOU**
93 555 86 86
*A qualsevol
hora*

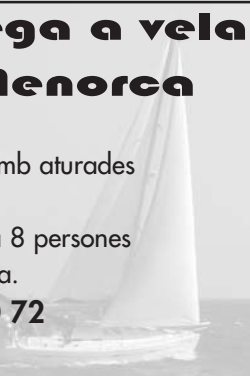
Aquest estiu navega a vela per la costa de Menorca

Aprèn a navegar a vela i recorre l'illa amb aturades
inoblidables.

Sortides del port de Maó. Grups de 4 a 8 persones
de les 11 del matí fins a les 7 de la tarda.

Adults 40€; petits 20€ • 629 30 40 72

Prova-ho i repetiràs

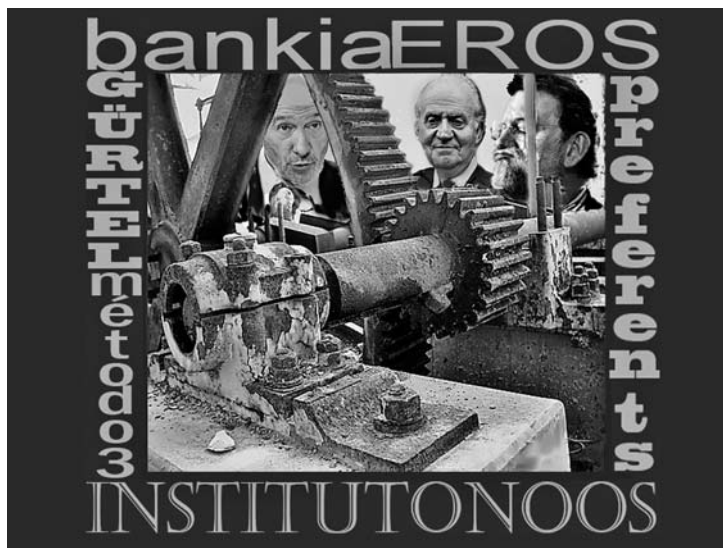

QUAN JA TOT GRINYOLA!

Per Joan Camps i Ortiz

L'escepticisme és l'últim refugi on refer les forces de feblesa i evitar caure en el forat últim del pessimisme irreversible. Enmig d'aquesta reflexió un amic m'ha fet arribar un clam atribuït a l'acadèmic, escriptor i periodista Arturo Pérez Reverter que fent un retrat del panorama espanyol es preguntava de què serveixen 350 diputats, 390 senadors, 54 eurodiputats, 1.206 parlamentaris autonòmics i 1.031 diputats. En respondre's a ell mateix, assenyalava que tot aquest empostissat de la política que paguem entre tots ens costa 90.000 milions d'euros. Per entendre bé aquesta magnitud he calculat que són quasi 15 bilions, o sigui 15 milions de milions de les oblidades antigues pessetes.

Aprofitant-me d'aquesta abstracció estadística tan decebedora, la primera pregunta que em faig jo mateix i convido que se la facin els pacients lectors és: **Per quins set sous aquesta gent endogàmica que viu ostentósament de la política han pogut tenir la poca vergonya de tapar el cúmul dels seus tripijocs i fer pagar el deute de la seva disbauxa retallant necessitats escandalosament prioritàries com són la sanitat, l'ensenyament i l'assistència social dels més desemparats?** Aquesta tropa de farts i dropos amb subvencions de gin tònic i de cubata per afavorir les migdiades parlamentàries han escatimat els menjadors socials de les escoles on la quitxalla dels aturats tenien l'oportunitat de fer un àpat al dia. No devem estar mantenint una colla de paràsits incompetents per a la tasca del bé comú que els tenim encomanada? Fent-los una avaluació en la més estricta lògica constitucional, podem afirmar sense gaires estudis que cap d'ells no és més apte que un Rajoy o un Rubalcaba, aquest parell de personatges que en l'única cosa en què estan d'acord és que als catalans no se'ns ha de donar ni aigua, la màxima electoral que manté la majoria pendular entre el PP i el PSOE. I en aquesta avaluació en què, com tota comparació és odiosa, resulta que l'arbitratge dels pals de cec que ens brin-

da el govern i l'oposició de la democràcia parlamentària espanyola està encara encapçalada per un rei coronat, que és un mal exemple per al poble, un mal model com a pare, un mal model com a marit, un mal model com a sogre i un mal model com a persona. Mal ens pesi, però atenent la intocable i sacra Constitució Espanyola, hem de considerar que a Joan Carles I, sent tan impresentable en el seu comportament personal, cal mantenir-lo de símbol de la marca España. Es pot imaginar un panorama més patètic i ridícul? Si la corona en el seu rang constitucionalment d'intocable és el símbol de la màxima institució de l'estat espanyol, què podem esperar de Rajoy i de Rubalcaba junts passant-se la pilota entre l'un i l'altre?

Mai la inevitable incompetència pregonaada per Laurence J. Peter s'havia acumulat tant per quilòmetre quadrat a tot el territori espanyol, formant la multitud insostenible que tenim enquistada a tots els àmbits del poder ja que no se'n salva cap, ni l'executiu ni el legislador ni el judicial ni l'autonòmic ni el municipal ni cap negociat de la funció pública i, com a cirera per al pastís, tampoc no se'n salva l'exèrcit, que s'ha gastat una burrada de milions d'euros en un submarí, que, a part d'in necessari, ja és una peça de

museu abans de ser avarat en no complir el principi elemental d'Arquimedes.

Que no els serveixi d'excusa el fet que estadísticament *El Principi de Peter* sembli una plaga social inevitable atès el potent argument del seu anunciat, que diu: **En una organització les persones que realitzen bé el seu treball són promocionades a llocs de major responsabilitat una vegada i una altra fins que arriben al seu nivell d'incompetència.**

Sortosament fou Peter F. Drucker que va assenyalat amb objectivitat i precisió la vacuna contra el virus de la incompetència inevitable predicada per Laurence J. Peter, amb l'objecció següent: **Hem de rebutjar el principi de Peter, que diu que les persones promocionen fins al seu nivell d'incompetència. Quan en realitat són els caps de dalt –els Rajoy, els Rubalcaba i els Borbons– els responsables de promocionar una persona no preparada per a una determinada tasca.**

Estem en mans d'una multitud d'inútils liderada per gent incompetent, que no para de subvertir el sentit comú més elemental, arrasant la moral de la ciutadania i, amb ideologia inspirada en el feixisme del franquisme, no paren de conculcar el dret natural de la democràcia.

h o n o b e s t i a n o b e s t i a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o inicials. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandrà correspondència amb els seus autors.

DIGNITAT I RESPECTE

Amb molta sorpresa per la meva part i volent reparar el que jo considero un error històric, vull fer constar una errada que he trobat en el llibre "*La Roca de Xeix (núm. 29)*", on es diu "*Atles electoral. Els consistoris del Masnou 1812-1979*", estudi fet per la Sra. Rosa Toran.

No sé d'on ha tret les consideracions i les dades que fan referència a la meva persona (pàgina 176, en l'apartat filiació), en l'asterisc, que al final d'aquest apartat diu -cito literalment- (*)*S'ha considerat l'adscripció política per la qual fou escollit en el càrrec i els canvis de filiació anteriors i posteriors.* Vull fer constar que he fet al Museu la queixa de paraula perquè es rectifiqui, i ara perquè no quedi en la història i no consti com a conformat un error que afecta la meva dignitat. Perquè

consti explícitament, jo, Jaume Grané i Tabaras, **NO HE SIGUT, I ESPERO NO SER-NE MAI, DE LA "FET I JONS"**. No sé qui ha **considerat la meva adscripció política**; de segur que no em coneix o bé ha sigut una consideració intencionada, cosa que espero que no sigui així. Per tant, i com que encara estic viu, vull que consti la meva adscripció tal com estic fent.

Era molt fàcil preguntar-me a mi per què vaig participar al Consistori pel terç sindical. Si haguessin volgut, de segur que ara ho haurien puntualitzat per a la història. Segons el Sr. Salazar, jo estava "fitxat" com a catalanista i separatista i per aquest motiu era vigilat per la Guàrdia Civil i Policia Municipal, que ens venia a veure a casa.

En el títol he posat **Dignitat i Respecte**. Jo sempre, al marge del que penso, he respectat l'afiliació de qual-

sevol persona. N'hi ha que m'agraden més que altres, sempre els he respectats a tots. Heu de pensar que en aquell temps "quasi tots" eren per obligació de determinat partit. Però, si s'hagués dit això, ho entendria. Però la **consideració** és personal del qui considera, ja que, per exemple, en el mateix llibre es fa referència a un company de Consistori indicant que era afiliat **Carlí**; que jo sàpiga en aquell temps no existien oficialment els carlins.

No sé si he sabut explicar el meu empenyament, però vull donar les gràcies a la revista de *Gent del Masnou* perquè es pugui, per a la història, deixar-hi constància.

Jaume Grané i Tabaras

Post scriptum

En data d'avui, després de

la meva queixa, he tingut una entrevista amb les senyores Cristina Espuga i Rosa Toran a l'arxiu municipal; m'han ensenyat d'on es va treure la informació de què faig menció a la carta anterior; la informació era en una fitxa que l'Ajuntament havia d'enviar al Governador Civil per autoritzar posteriorment l'elecció dels regidors; de quasi tots ens diuen que som "afectes", se suposa a la dictadura de Franco (això és com a la mili on a tots se'ns suposa el valor). Es farà una fe d'errates canviant la filiació que s'indica per la d'*afecte*. Vull agrair l'atenció de les senyores Cristina i Rosa i m'agrada que en quedi constància; tal com es diu: per a la història queden els escrits, i les paraules se les emporta el vent.

El Masnou, 13 de maig del 2013

restaurant

PLE DE

Bo

Marc Claverol

CUINA DE MERCAT - MENUS PER A GRUPS

Prat de la Riba, 54 Tel. 93 555 13 04 el Masnou
www.restaurantpledebo.com

Farmàcia Ocata

La **FARMÀCIA OCATA**, situada al carrer de Sant Domènec 1, es trasllada a 100 m, a l'**Avda. President Kennedy 5** del Masnou. Tot i que el col·lectiu farmacèutic passa per uns moments delicats, calien unes noves instal·lacions per poder oferir un model renovat de farmàcia basat en la promoció de la salut i en la prevenció de la malaltia.

La **FARMÀCIA OCATA** es va obrir l'any 1975 en base a l'experiència farmacèutica de la família Viayna del Masnou.

Tot l'equip de professionals de la **FARMÀCIA OCATA** resta a la seva disposició per poder-lo ajudar en els aspectes que consideri més adients. Gràcies

Històries de la vila

Per Joan Muray

APOTEÒSICA REBUDA A L'ORFEÓ CATALÀ DIUMENGE, 29 D'AGOST DE 1897

Aquesta gran rebuda va tenir lloc amb motiu de la tercera vegada que l'Orfeó Català visitava i actuava al poble que va veure néixer el seu fundador i director, el masnoví Lluís Millet i Pagès (el Masnou 1867-Barcelona 1941). Però fou la primera sortida forana que feia amb la SENYERA, i un conjunt de 150 cantaires.

L'artífex que la va organitzar fou l'alcalde d'aleshores, un altre dels masnovins que ha deixat petja a la nostra societat, Pau Estapé i Maristany (el Masnou 1845-1918), alcalde de la vila del 1885 al 1886, i del 1897 al 1899. Fundador de la Casa Benèfica el 1898, i president fins al 1899.

Empresari tèxtil (Can Xala) i propietari d'*Els Bullidors* de Caldes de Malavella, que va envasar aigua mineral amb el nom d'*Agua Xala*.

El motiu de l'actuació de l'Orfeó Català fou la celebració de **La Festa Coral del Masnou**, fet del qual, com també és féu altres anys, ja farem unes altres Històries...

La rebuda que va dispensar el Masnou, no tan sols les autoritats, sinó també entitats i poble, mereix una detallada descripció, ja que a més l'Orfeó Català per a aquella ocasió estrenaria a la nostra vila una nova cançó *La Bandera Catalana*, de García Robles.

Per sort, una persona en féu una detallada crònica, que només anava signada amb una S. La ressenya fou publicada al diari *La Vanguardia* del 31 d'agost del 1897, escrit que posarem complet, en la corresponent traducció a la nostra llengua, i en cursiva. Al final, si escau, ja farem els aclariments corresponents, ja que a causa d'haver passat 116 anys, no sols els costums han canviat.

La crònica diu així:

"A les dues del migdia (1) de diumenge va arribar a l'estació del Masnou el tren que portava l'Orfeó Català i els qui des de Barcelona

Casa de Pau Estapé i Maristany

l'acompanyaven, que formaven un conjunt de més de dues-centes persones. Els esperaven a l'estació molts amics així com l'alcalde de la vila, en Pau Estapé, que va convidar l'Orfeó a passar a casa seva, propera a l'estació (2). Allà, a la vista de tots, se'ls va oferir un simpàtic espectacle. El senyor Estapé havia disposat a l'ampli pati de casa seva, sota un immens tendal, quatre llargues taules ben ornades, on a peu dret i plena joia, prengueren cafè les senyoretes, els nens (3) i els cantaires de l'Orfeó,

i foren alhora les senyoretes obsequiades amb formosos rams de flors.

Corresponent a tan delicada sol·licitud, els orfeonistes cantaren diverses cançons, tals com: una cançó mallorquina, Els remers del Volga, i ho feren tan bé com ho feia la Capella Russa, i finalment El Cant de la Senyera.

El senyor Estapé donà a tothom la benvinguda i les gràcies per haver honorant en tal forma casa seva, i es va encaminar a continuació l'Orfeó cap al Teatre del Circo (4), on s'havia de fer el concert anunciat, sortiren tots d'aquella casa, on a l'angle més altonejava al vent la bandera catalana; agraiïts al senyor Estapé i els seus fills per les deferències rebudes, que deixaren a tots plenament satisfets.

En passar la comitiva per enfront de l'Ateneu Masnouense (5), veieren els orfeonistes que l'edifici que hostatja aquesta distingida societat tenia hissada la bandera de gala i tots els balcons ricament ornats, alhora que foren sorpresos per una pluja de rams de flors i de corones de llorer i d'olivera, que entre grans visques a l'Orfeó, a Millet i a Catalunya els oferiren des dels balcons els socis de l'Ateneu.

I així arribaren a la Casa de

Estació del Masnou en aquell temps

la Vila, on s'havien aixecat sengles pals rematats amb llargs gallardets catalans, i a la part baixa dues grans corones de llorer. En una s'hi llegia "Glòria a l'Orfeó Català", i a l'altre "Masnou a son fill Lluís Millet". L'Ajuntament s'havia reunit en ple per rebre dignament l'Orfeó, i una comissió d'aquest amb el president al front va pujar a saludar les autoritats. A les sentides paraules del president respongué l'alcalde amb altres d'efusives i entusiastes, i acabà oferint a l'Orfeó una rica corona de plata amb una dedicatòria gravada sobre grans llaços daurats, amb la qual l'ajuntament volia que fos coronada la "Senyera", per l'admiració que els masnovins sentien per l'art de l'Orfeó i l'orgull per veure al seu front el seu convilatà Lluís Millet.

Immediatament es va presentar el senyor Maristany, el qual en nom del Casino del Masnou va oferir un artístic pergamí amb el títol de soci honorari o de mèrit a Lluís Millet. Aquest, molt emocionat, contestà amb llàgrimes als ulls, a un i altre, que acceptava agraït aquella corona i aquell títol, com a records d'aquells vells pescadors de cara bruna pel sol, greu continent i patriarcals costums, que des de la seva infantesa veia constantment evocats pel seu esperit, amb els seus amples i resistents pantalons, carregats de xarxes i el rem a l'espatlla, com els homes-tipus, com els fundadors del Masnou.

Fou coronada la Senyera i treta al balcó. Grans aplaudiment saludaren la seva aparició, i tot seguit l'Orfeó va entonar els cants virils del seu himne, compost per Millet, el qual, allà a l'aire lliure i a ple sol, orejats pel fresc llevant que bufava i sorgint del fons remot produït pel constant batre de les ones sobre la platja, semblaven encara més virils, com impregnats de l'acre i saludable alè de la marinada, com beata expressió del "Sursum corda" amb el qual Millet ha cridat els seus paisans, contestat ja per molts d'aquests amb el propòsit d'eleva els seus cors fins a les regions de l'art pur i seriós on viuen Millet i els seus cantaires.

L'esperat concert va co-

L'Ateneu Masnouense

mençar a les quatre al Teatre del Circo. L'escenari estava molt ben dispost per encabir els 150 orfeonistes, i decorat amb branques de llorer i moltes plantes, i tenia el lloc que ocuparia el director cobert per una bandera catalana, disposta a guisa de velàrium.

En sortir Lluís Millet, el teatre oferia un aspecte esplèndid. Ocupat completament per distingits concurrents, entre els quals abundaven les agraciades senyores i senyoretetes del Masnou vestides elegantment; ple de llum, de la incomparable llum daurada del sol de la tarda a la nostra costa; voleiant al vent ple d'efluvis marins la infinitat de gallardets catalans que, formant un fris, s'estenien per tota la rodonesa del teatre; i allà a escena, el front movedís de les senyoretetes de l'Orfeó vestides de colors, entre el verd fosc dels llo-

rrers i destacades sobre la massa dels cantaires vestits de negre que ocupaven el fons de l'escenari, i resultava un conjunt tan simpàtic i harmoniós que tot el públic va rompre en estrepitoses salves d'aplaudiments.

I va començar la festa musical. Les cançons populars, com: La Balanguera, Lo Noy de la Mare, La Ploma de Perdiu i Lo Cant dels Aucells, foren tan ben cantades com aplaudides, sobretot Lo Noy de la Mare, que els nens, dirigits pel mestre Comella, hagueren de repetir, així com la melodia de Lo Cant dels Aucells perfectament cantada per la senyora Wehrle. La tendresa infinita de L'Emigrant de Vives, una de les obres més formoses entre les que canta l'Orfeó, composta sobre la incomparable poesia del nostre gran poeta Mossén Cinto; i la frescor del madrigal de Palestrina, ennoblida per

Can Fontanills en aquell temps, quan encara no era el Casino, i l'Ajuntament.

Teatre del Circo (ara Calàndria). Dibuix de J. Delhort.

una riquesa contrapuntística que només pot trobar-se en aquells grans mestres del segle XVI, no foren, sembla ser, tan apreciades com es mereixen pel públic del Masnou, però no per això les deixaren d'aplaudir.

Finalment va tocar el torn d'interpretar *La Bandera Catalana*, obra de García Robles, que va estrenar l'Orfeó (6). Sobre un fons quasi sempre sostingut per cants a boca closa, ha compost el mestre García Robles les quatre estrofes corresponents a les de la poesia de Riera i Bertran (7). La primera conté el cant dels ancians, d'estil sever; la segona el cant dels sacerdots, amb marcats records de salmòdies; la tercera, el del cant de les mares, respira un aire més popular ben agradable; i és potser el tros més inspirat de la composició aquell en què es canta:

**Trist del jovent
que els seus de cor no estima!
Trist del jovent
que aquest amor no sent!**

i la quarta estrofa, en fi, la del cant dels joves, composta amb gran vigor i valentia, i per dues vegades interrompuda a la seva interpretació primera pels aplaudiments del públic, és acabada amb un cant fugat d'un efecte exuberant, un d'aquests efectes que arrosseguen els aplaudiments entusiastes i les aclamacions del públic. El públic del Masnou va aplaudir entusiàsticament i clamà l'obra del senyor García Robles; i aquest va haver de passar de la platea a l'escenari, aclamat amb insistència, i la cantata va haver de ser repetida entre noves

aclamacions.

La segona part del programa del concert estava completament formada per música religiosa de Victoria i de Palestrina o de Marcantonio Ingegneri, segons les darreres investigacions fetes a Alemanya. Les peces que executaren, ben conegudes a Barcelona, no despertaren al Masnou el mateix entusiasme. Malgrat la discreta advertència preliminar de Lluís Millet perquè la gent les escoltés amb recolliment, aquesta música, que no fou composta per fer pessigolles a l'oïda sinó per elevar l'esperit vers l'altar de Déu, deuria de costar molt al públic del Masnou de prescindir de les flàmules i les flors del sol brillant i de les cares boniques de què estava envoltat i que gens predisposava al recolliment. No, no, no; les grans obres de Palestrina i

de Victoria són per al temple. Mercès infinites deuen donar-se a Millet per haver-nos-les fet escoltar a on fos; però al teatre, mai, mai, mai, estan degudament apreciades.

La tercera part va començar amb *Els Pescadors*, de Clavé. Tot seria poc per encomiar la forma acabada amb què l'Orfeó Català va cantar aquesta peça immortal. Sembla que ha sigut aquesta una de les peces de lluíment escollides per l'Orfeó, ja que difícilment podria trobar-se'n altra en què millor quedés expressada la seva força, la riquesa de matisos, la virilitat suggestiva i l'ajust perfecte del qual ha fet gala en la diversitat de peces del seu repertori.

Després foren cantats: *Lo Bes de la Núvia*, un fragment de *Les Quatre Estacions*, de Haydn, que no aconseguí entusiasmar l'auditori, malgrat d'haver fet lluir molt bé la senyora Wehrle tota la picaresca ingenuïtat amb què el vell Haydn la va impregnar; *l'Oració del Matí*, de Berlioz, pels nens; *La Verge Bressant*, obra exquisida de Cèsar Franck, plena d'aquell idealisme naturalista, si cal expressar-se així, d'aquell idealisme que tant valora els cants místics del nostre Verdaguer i que aconseguí captivar el públic del Masnou fins a fer demanar i obtenir que les senyoretes de l'Orfeó repetissin la formosa peça; *Jovenívola*, cant juvenil de Millet, d'indicible frescor i sana poesia; *Lo Sant Dilluns*, joguina original i expres-

El carrer de Lluís Millet quan es deia calle del Lavadero.

Portada del programa d'aquell concert

siva d'Otto, que, no cal dir-ho, va haver de ser repetida; i al final, Lo Cant de la Senyera, repetit també entre aclamacions.

I així va acabar la festa. Després repararen els orfeonistes les seves forces amb un frugal berenar ben regat amb un bon vi d'Alella entre manifestacions de la més pura alegria. Brindava la senyora Wehrle perquè fins que tots es veiessin coberts de cabells blancs s'estimessin tots com ara, i la replicava un altre brindant per-

què mai fos cap d'ells vell. La joventut eterna de l'Orfeo Català; per això brindem també nosaltres, i cordialment desitgem que els visques i aclamacions a l'Orfeo Català, a Millet, al Masnou i a Catalunya amb què foren acomiadats els orfeonistes en marxar del baixador d'Ocata el darrer tren del diumenge, es repeteixin sempre per on sigui que vagi l'Orfeo a escampar les flaires del seu art exquisit i a recollir els llores de sa fama immarcescible.

Com veieu, tot un esdeveniment artístic i popular a la nostra vila, esdeveniment que els qui pogueren assistir-hi, pagaren per una entrada general 0,75 pessetes, i amb dret a seient (aleshores en deien *assiento*) 1,- pta.

FONS CONSULTATS

- Hemeroteca del diari La Vanguardia
- Gran Enciclopèdia Catalana

NOTES

1- En aquells temps, i per ocasions especials, la companyia del ferrocarril posava trens especials, com en el cas present. Aleshores també els concerts es feien a primera hora de la tarda, fos estiu o hivern, fes calor o fred.

2- Aquesta casa, encara dempeus, tot i que malmesa pels okupes que l'han habitada

darrerament, està ara un xic al sud de l'actual estació del Masnou; en aquell temps hi estava enfront, ja que l'estació als anys seixanta del segle passat fou traslladada de lloc. Per molts és coneguda com a ca l'Humet.

3- Pel que es veu, aleshores el café el prenia tothom.

4- El Teatre del Circo es trobava a l'actual edifici de La Calàndria, societat que va succeir la del Circo. El nom del teatre li venia donat per ésser totalment rodó com un circ.

5- L'Ateneu Masnouense es trobava a l'indret on hi ha l'edifici de l'antiga *Sociedad Nueva Unión Masnouense* (S.O.C.N.U.M.), coneguda popularment per Casinet, a tocar a la plaça de la Llibertat.

6- L'estrena d'aquesta peça per l'Orfeo i al Masnou, podem considerar-la com d'universal, ja que mai no s'havia interpretat enlloc ni per ningú. L'autor, Josep García Robles, va néixer a Olot el 1835 i va morir a Barcelona el 1910. Entre les múltiples activitats portades a terme al llarg de la seva vida, podem destacar que participà en la fundació de l'Orfeo Català i l'Associació Musical de Barcelona. La seva composició *La Bandera Catalana* pertanyia a la trilogia que féu amb *Catalònia* i *Càntic del llorer*.

7- Joaquim Riera i Bertran (Girona 1848- Barcelona 1924) fou polític i escriptor, home de la renaixença, va deixar un munt d'obres, de teatre i poètiques.

Dites i personatges populars (5)

Per Albert Vidal

PER QUÈ DIEM...

FER CAMPANA?

Com gairebé tothom sap, aquesta dita s'utilitza per explicar que algú deixa d'anar a algun tipus de compromís que havia contret amb anterioritat i sobretot s'aplica al nens que deixen d'anar a escola.

La frase té l'origen en els temps en què no hi havia escoles públiques –ni privades, és clar– i l'única manera que la mainada tenia per aprendre de *lletra*, que se'n deia, era acudir a la rectoria del poble o del seu barri on el mossèn es dedicava a ensenyar a llegir i escriure, les quatre regles (sumar,

restar, multiplicar i dividir) i poca cosa més. Els nens, així, eren alhora alumnes i escolans. Cal dir que la paraula *escolà* prové precisament del fet que els nens anaven a aprendre a l'escola, per tant, eren *escolans*. D'aquesta

manera, el mot enclou el doble sentit de ser deixeble que aprèn una formació acadèmica i, alhora, ser ajudant del mossèn a l'església

En aquella època hi havia el costum que el nen que faltava a classe era castigat a tocar la campana en les diverses funcions religioses que se celebraven al llarg del dia o dels dies successius, segons fos la importància de la falta comesa i, per tant, del càstig que se li aplicava. I és que aquesta tasca era més pròpia d'un home que d'un infant per la força que s'havia d'emprar a fer sonar una campana, que solia ser molt pesada. Per això era considerada com una veritable i feixuga pena a complir.

En alguns indrets de Catalunya se'n diu també *fer rodó* al fet de faltar a classe i es refereix, justament, a la forma rodona de la campana.

In memòriam

Mn. RAIMON CANALIAS (1926-2013)

Per Ramon Asensio i Cardell

Mn. Canalias en una entrevista que se li va fer per al llibre *Caminant amb l'escoltisme* l'any 2004

El propassat 13 de juny, a dos quarts de sis de la tarda ja érem a la parròquia de Sant Feliu de Cabrera. Hi havíem arribat una hora abans que comencés el funeral per la mort del seu rector, Mn. Canalias. L'església ja era quasi plena de gent, només quedaven dues fileres per ocupar. Vaig pensar que el temps se'm faria llarg d'esperar, però no va ser així. Al poc d'asseure'm, la meua ment va començar a remenar pels racons més remots del cervell i va posar en marxa la memòria de com vaig conèixer el mossèn. Era cap als anys 1954/55. Jo tenia uns 16 o 17 anys, estava assegut a terra construint una capseta amb fustes de cirerer. **Hola! Què fas aquí?**, em preguntà. **Estic acabant la capseta de les B.O.** (1), li vaig dir. Aquí va començar tot.

Feia poc que havíem conegut el món de l'Escoltisme. Ell ens va fer anar a Mataró, bitllets pagats, el dissabte a la tarda, a la parròquia de Sant Josep, per tal que veiéssim com funcionava una Secció de Minyons. En quedàrem meravellats! Immediatament ho posàrem en pràctica al local d'Acció Catòlica del Masnou, ubicat al carrer de Sant Josep.

Mn. Canalias era un bon psicòleg. Recordo algun vespre, a la rectoria, al seu despatx, reunit amb quatre o cinc xicotets que havia *reclutat* de la fàbrica del vidre de La Primitiva. Es treia la petaca, plena de tabac de picadura, i el llibret de paper *Smocking* i ho anava passant a tots ells. Amb gran habilitat enrotllaven unes cigarretes. Els donava

foc i, entre pipada i pipada, s'encetava la gran conversa, que el mossèn encaminava pels camins que ell volia. En uns moments aquell despatx s'omplia de fum com un dels vagons de tren de la RENFE de l'època del vapor. Havia aconseguit l'amistat d'una gent que no creia en l'Església.

Recordo aquell primer temps, d'aquells dissabtes al vespre a la residència de les monges, on ara hi ha l'escola. Elles li servien el sopar i jo em menjava el meu de la carmanyola que portava. Em parlava d'un gran projecte: la futura ESCOLA PARROQUIAL. Em digué: **M'agradaria que vinguessis a fer-hi classes d'anglès per a principiants.** Li vaig respondre, molt content, que ja podia comptar amb mi. Durant un curs, cada dissabte vaig pujar-hi. Va ser una bona experiència!

Recordo aquelles vacances a Alemanya, a casa d'una família d'amics d'ell. Em va dir que tenia el cotxe espatllat i que em convidava a anar-hi amb el meu. **Fet!**, li vaig dir. Van ser uns dies per no oblidar. Temps després, l'àvia alemanya vindria a la rectoria de Cabrera com a majordona.

Recordo aquell racó dels baixos de la rectoria, que ens havia habilitat per als **Bojos Escollits**, com ell ens acostumava a dir. Era una habitació plena de palla per passar-hi la nit, que utilitzàvem en les nostres sortides i on ens sentíem com a casa.

Recordo aquell tros d'hort que hi ha al costat de la rectoria. Moltes de les vegades que hi anava, acabàvem fent una passejada per entre els sembrats, els tarongers, llimoners i altres arbres fruiters. N'estava orgullós. **Emporta't uns taronges, que, encara que no tinguin vista, son dolcíssimes!**, em deia.

Recordo aquella nit que ens va deixar anar a dormir a dalt del campanar. Pujant les escales que menaven cap a dalt tot era fosc, i tinguérem un gran ensurt al trobar, en el seu trajecte, unes quantes imatges dels sants que havia

fet retirar de l'església. Quin esglai! La primera impressió fou veure fantasmes i no imatges!

Recordo, ja últimament, aquelles sobretaules a casa dels Grané-Mora. Molt divertides! Fèiem un repàs del que havíem fet al llarg de la vida, amb les seves vivències còmiques i tristes. Era un no parar de comentaris!

No pararia de recordar anècdotes d'aquell temps, però tot d'una em vaig adonar que la cerimònia s'havia acabat, que aquelles dues hores havien sigut un moment i que la gent sortia cap al carrer. Del funeral només recordo unes breus paraules que, des de l'altar, va dirigir un feligrès a tots nosaltres: **...tossut; era un tossut, el mossèn...!** Ho va dir amb sentiment i amb un to tot afectuós. La tossuderia el va portar a fundar l'escola dels seus somnis, de què ja parlava en el seu temps de vicari al Masnou, quan el Sr. Iglesias dirigia l'escola parroquial.

No hi tenia cap lligam familiar, només amistat, però la seva mort ha sigut molt sentida. I per acomiadar-me, ho faig amb aquelles boniques i encertades paraules de Mn. J. Verdager, escrites al peu del seu recordatori:

I amb llavis freds, encara sembla dir-nos: no ploreu pas ma mort. Per què en tan curt viatge despedir-nos si jo us espero a port?

(1) La B.O. vol dir bona obra. L'Escolta havia de fer una B.O. cada dia, almenys.

Fotografia del 13-10-1962 a la rectoria de Cabrera amb en Jaume Rossell

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

Els Curell Dos carros, una família

Quasi tots els minyons del Masnou vàrem pujar alguna vegada dalt del carro d'en Curell.

- M'hi deixa pujar?
- Puja-hi, maco, puja-hi. Compte! No et facis mal...
- Anirem gaire lluny, senyor Curell?
- Mira, fins a la farmàcia.
- Quina farmàcia?
- La que hi ha al costat de ca l'Estol.
- Que bé!

Llavors començava un passeig que, per llarg que fos, tenia al nostre entendre una minsa durada; però sempre més llarga que la que tenen les passejades fetes amb els burretts de Mijas, avui dia, i més a més de franc.

La bonhomia d'en Joan es manifestava en el seu tracte afable i pacient i, en recordar el personatge, em vénen a la memòria unes paraules; dues tan sols, que retraten, en el moment que va tardar a pronunciar-les, la instantània fotografia que posava de manifest que en Curell més que un simple carreter era tot un senyor. Va anar així:

Havia calat la meua canya de pescar en un petit morret de la platja, just davant del mercat vell. El pas a nivell, sense guardabarrera, menava fins a la platja i oferia una rampa bastida amb runa provinent d'enderrocs, feta pels mateixos carreters, i que era prescrit renovar després de cada temporal perquè la mar se l'emportava.

Abstret mirant el cimadal de la canya, esperava aquell moviment en el qual s'ajup, tot indicant que l'orada s'ha empassat

l'ham gorja avall i que algú menjarà orada feta a la sal.

Tot d'una una forta remor va posar-me sobre avis i vaig veure un carro de trabuc que descarregava de dalt de la rampa, però ben a prop meu. Remor semblant a la que fa, avui dia, una porta metàl·lica enrotllable quan s'abaixa sobtadament i amb força fins a tocar a terra.

Les rajoles i totxanes ben cuites al forn fan una dringadissa quasi metàl·lica a l'entretopar-se al caure, i m'han fet novament prendre consciència del que ha passat.

Pocs minuts després carro i carreter ja eren a la platja prop del lloc on jo em trobava.

El carreter va despenjar la pala, que portava lligada amb una corretja, i començà a palejar sorra fina per als paletes.

En Joan Curell ja és una persona gran i, a l'impulsar la pala, no estira els braços; aquests segueixen junts al seu cos i és tot ell que es mou a cada impuls donat a la pala carregada. Els anys no perdonen, sense presses, però sense pauses, fan que la càrrega sigui feta amb poc temps. La sorra ja corona les parets de la caixa del trabuc. Feina feta!

Llavors s'estira, s'adreça l'esquena, treu un mocador de la butxaca i eixuga el seu front perlat de suor, posa en ordre la faixa i els pantalons somoguts per l'esforç. Penja de nou la pala al costat del carro, per defora prop d'on estava la placa de l'ajuntament. Es mira l'animal i amb una veu forta, ni afectuosa ni autoritària, però un xic nasal diu:

– *Quan vulguis!*

El més proper a l'home i a l'animal sóc jo. Així doncs, és l'animal el destinatari d'aquesta interacció verbal d'una sola direcció, ja que el cavall no va dir res.

Oi que és per sucar-hi pa?

Cap reneç, cap paraula grollera! Davant de tanta finor, hom es fa obligat de treure's el capell i dir: en Joan Curell, més que carreter, fou tot un senyor; i, per fer palès el tarannà de la família, quan pare i fill van jubilar els cavalls per fer la feina amb un camió, els animals no foren venuts per la carn; romangueren a l'estable, ben apeixats fins a la seva mort.

Són coses que potser ara ja no es porten! Oi?

El nou Maracanã, la Copa de les Confederacions i les protestes a dojo

Per Joan Maresma Duran

El mític estadi de *Maracanã* va reobrir les seves portes després de gairebé tres anys d'obres i més de 1.200 milions de reals –uns 450 milions d'euros– gastats en la reforma per adequar-lo a les normes que dicta la FIFA.

Va ser inaugurat novament el passat dia 2 de juny en un partit entre *Brasil* i *Anglaterra* i ha acollit tres partits de la *Copa de les Confederacions* d'enguany. El nou temple del futbol –construït per al *Mundial de 1950*, que es va disputar a *Brasil*– ha perdut capacitat –diuen que a la final de fa 63 anys entre *Brasil* i *Uruguai* hi havia 200.000 persones–, però ha guanyat comoditat, bellesa i una nova coberta, ja que l'estadi no va ser demolit i la premsa diu que aquesta reforma ha estat un desafiament per als arquitectes i enginyers. També llegeixo als diaris que el pressupost de les obres s'ha quasi triplicat, que ja va passar per una reforma per als *Jocs Panamericans* de 2007 i que hi haurà obres novament per al *Jocs Olímpics de 2016*... I es comenta que aquestes reformes o obres no són gaire transparents... I l'estadi de l'*Engenhão* (vegeu el butlletí 305, de gener de 2013) ja és tancat i l'han de reformar perquè té alguns problemes "estructurals". I va ser obert el 2007...

Sembla ser que quan la presidenta *Dilma Rousseff* el va inaugurar encara hi havia operaris treballant en alguns racons. Aquesta situació és universal, ja que el meu avi Joan, el pare del pare, comentava el mateix fet –ell hi era present– quan van inaugurar l'*Exposició Universal* de Barcelona el 1929. I els voltants de l'estadi van ser "maquillats" i algunes màquines van ser amagades en alguns porxos...

El que sí que van exposar aficionats, comentaristes i periodistes d'arreu del món van ser els preus. Anar a l'estadi amb la família és una activitat ben cara, ja que les entrades anaven de 100 a 400 reals, un refresc costa 9 reals i un "perri-to caliente" 12...

També a la televisió un comentarista

esportiu va dir que el nou estadi havia perdut l'aire de festa, l'atmosfera d'alegria, l'ambient del poble i que hi havia pocs negres. Comentari aquest últim que a mi em va semblar ben encertat –*Brasil* és un país classista i els negres són els menys afavorits econòmicament– tot i que el van qualificar de políticament incorrecte...

I aquí, en el nou *Maracanã* –un estadi ben bonic, em va semblar més petit des de l'última vegada que hi vaig ser; llàstima del so, que era altíssim, per a sords o perquè les persones no parlin i s'estiguin quietes com xais– hi vam ser per veure *La Roja* el dia 20 de juny. Vam decidir anar-hi per veure el *Xavi*, l'*Iniesta*, el *Busquets*, el *Jordi Alba*, el *Piqué*, el *Casillas* (em cau bé i em sembla una bona persona), però ens vam quedar amb un pam de nas: només va jugar d'entrada el *Villa*. I resultat històric: 10 a 0... No sé què diria el cabdill Franco –tan anticomunista ell– amb això de *La Roja*, quan aquí encara es coneix aquest equip com *La Fúria*... I va ser un partit atípic. Un equip perd per 10 a 0 i surt aplaudit i ovacionat per més de 70.000 persones. Impressionant.

Malauradament, hi ha altres esdeveniments a tot el *Brasil*. No només la *Copa de les Confederacions*. Des de fa 15 dies –escric aquestes ratlles el dia 22 de juny– hi ha manifestacions a moltes ciutats del país: *Rio de Janeiro*, *São Paulo*,

Brasília, *Porto Alegre*, *Manaus*, *Salvador*, *Recife*, *Florianópolis*, *Curitiba*, *Niterói*...

L'augment de 20 cèntims en els bitllets d'autobús ha estat el detonant que ha provocat una explosió de ràbia i d'indignació –però també de civisme; hi ha quatre pocavergonyes i quatre vàndals que ho trenquen tot, però les manifestacions, en general, són pacífiques– a tot el país.

N'hi ha alguns que diuen que la població no s'ha manifestat davant els escàndols de corrupció política –tal vegada heu llegit quelcom sobre el *mensalão*–, davant el robament general i de la *Copa* en particular i que el preu dels bitllets seria una raó "menor". Però mai no se sap quina és la gota que fa vessar el got. I el que al començament era una protesta contra 20 cèntims s'ha convertit en una protes-

ta contra les males passades, contra les malvestats fetes des de tots els cantons, des de tots els partits, des de tots els poders.

O povo unido protesta sem partido cridava la joventut de Porto Alegre. Penso que no fa falta traducció. Tal vegada aquestes manifestacions no són contra A, B o C. Tal vegada són contra la classe política vista com un tot. Cansats –imagino que això és mundial: potser existeix la incomunicació entre la casta política i el poble– que diguin que no hi ha diners per a l'educació –em refereixo ara a Espanya–, però sí per a aeroports sense avions o trens AVE sense passatgers. O que aquí, a Brasil, *O rei Pelé* digui que hem d'oblidar les manifestacions i donar suport a la *canarinha*, que és l'important... Esgotats de tant escarni que ve de tot arreu.

Bon estiu

P.D. Durant el Carnestoltes, hi havia una munió de gent a la comparsa del grup *Bola Preta*. Segons la policia, hi havia un milió de persones. Abans d'ahir, en una fotografia semblant a la del Carnestoltes feta a la mateixa *Avenida Rio Branco* n'hi

havia cent mil. No sé com són calculats aquests comptes. Però m'agradaria saber el següent: com pot ser que l'avinguda tingui un milió de persones en el carnestoltes i cent mil en la manifestació? Això es pot veure a Google. I accepto explicacions, croquis, dibuixos...

Recomano un vídeo. Poseu al *You Tube* això: "No, I'm not going to the world cup".

Una noia brasilera –Carla Dauden, viu als Estats Units– explica per què no anirà al *Mundial de Futbol*. Parla en anglès. Subtítols en portuguès. Es pot entendre. 6 minuts. Molt interessant.

Neymar és ja del Barça. Espero no equivocar-me, però em fa l'efecte que serà un nou *Robinho*... I el que s'ha pagat per aquest xicot em sembla immoral.

Distinció a l'artista masnoví Josep Aragonès

La Redacció

El passat 8 de juny, en el marc d'un sopar en els salons de l'Òpera Ravel i la Verrière de l'Hotel Intercontinental de París, el nostre consoci i artista masnoví Josep Aragonès va ser distingit amb el Diploma i Medalla de Bronze de l'Associació Arts, Ciències i Lletres de París, de mans de la seva presidenta, Sra. Jacqueline Vermere, per la seva obra *Reflex d'una posta de sol*, pintura seleccionada entre un total de 90 obres de pintura, escultura i fotografia, i exposada del 9 al 13 de febrer d'enguany al Saló 2013 de les Arts, Ciències i Lletres d'aquella ciutat.

Segons paraules del mateix autor:

– ...l'obra guardonada és una obra imaginativa inspirada en un dels múltiples paratges de la Costa Brava catalana, i és el reflex que rep la lluna en la posta de sol, és a dir, el que plasmo és la lluna rebent els darrers reflexos del sol just al començament del capvespre.

Amb aquesta senzilla crònica felicitem i ens fem ressò del premi aconseguit per l'amic Josep Aragonès i per la seva trajectòria artística, de què en diferents ocasions hem pogut gaudir *in situ* en la nostra sala d'exposicions.

Moltes felicitats!

Reflex d'una posta de sol

Tècnica:acrílic Mides: 100x50

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20 · 08320 el Masnou: gentmas@suport.org · www.gentdelmasnou.cat

Nom i cognoms:

Adreça: **Telèfon:**

Adreça electrònica **DNI:**

Noms i cognoms cònjuge/parella:

Quota anual 2013: 35€ (Revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Banc / Caixa **Adreça**

Núm. de compte / Llibreta Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte

El Masnou.....de.....de.....

Signatura del sol·licitant

Talleu i feu-nos-ho arribar per correu o personalment al carrer Dr. Agell, 9 - 08320 el Masnou

La botiga de cristall Moliner ha tancat les portes
per jubilació dels amos.

En aquests 25 anys d'atenció al públic el
negoci ens ha permès de guanyar-nos la vida;
però, saber que per a molta gent la nostra feina
servia per mostrar estimació
a enamorats, núvis..., per a comunions,
aniversaris, noces de plata, d'or,
de platí, homenatges..., ens ha omplert
sempre de satisfacció.

Artesans des del 1948, els fills hem seguit l'ofici
del pare Moliner de la millor manera que hem
sabut. Recordarem amb enyor tots els moments
bons, la confiança que ens heu demostrat i per
sempre agraïrem la vostra amistat.

Moltes gràcies

Joaquim Moliner Casanova i Isabel Gea Vico

L'11 de Setembre vine a la Cadena Humana

inscriu-t'hi a: <http://vla.assamblea.cat/>

**Cal saber quants serem per poder orga-
nitzar una espectacular via catalana**

VIA CATALANA
CAP A LA INDEPENDÈNCIA

assamblea.cat **Al Masnou
Decidim!**

Per a grups i entitats o per qualsevol dubte contacteu amb
nosaltres a: elmasnou@assamblea.cat

LA IMPUNITAT

Per Pere Martí i Bertran

Segons el Fabra i altres diccionaris, la impunitat és l'exempció de càstig, el fet de deixar sense castigar allò que per la seva naturalesa mereixeria un càstig. La impunitat, malgrat el que ens vulguin fer creure alguns, no té res a veure, o millor dit no s'ha de confondre, amb la generositat, ni amb la justícia, ni amb la comprensió, ni amb la repressió... La impunitat és un mal de la nostra societat, que hi ha anat prenent carta de naturalesa, potser per deixadesa (educativa, ètica...), potser per un paternalisme mal entès, o encara potser per remordiments de càstigs desmesurats aplicats en altres èpoques. Però és un mal, d'això no en tinc cap mena de dubte. Un mal que va creixent, creixent sense aturador, a mesura que l'individu que hauria de patir el càstig, l'impune o impunit, es va convençant que a ell no li ha de passar res, perquè fins aleshores no li ha passat res. I és un mal que s'encomana, de ben segur, ja que el que actua d'una manera incorrecta i amb total impunitat aviat tindrà imitadors o ell mateix convidarà d'altres a afegir-se a les seves bretolades o als seus delictes, perquè "total no passa res". D'exemples en trobaríem en tots els àmbits i referits a totes les edats: en el familiar, deixar passar, i de vegades riure i tot (ja no m'atreveixo a dir fomentar), el robatori d'una beguda o

d'unes lllaminadures portarà més endavant, ja que l'autor se n'ha sortit sense cap mena de càstig, a robar un cd o un mòbil; i d'aquí es passarà a un cotxe... En l'àmbit escolar, no castigar aquell que falta al respecte a un company o companya, o que incompleix una norma (fumar, sortir fora del recinte escolar sense permís...) fa creure que tot s'hi val, que la impunitat és la norma del centre. De la falta de respecte es passarà a l'agressió, de sortir d'amagat un dia a fer campanes sovintejades, o.... En l'àmbit municipal, quatre quarts del mateix: considerar coses de canalla el fet de cremar una paperera, de trencar un fanal..., i no mirar de trobar-ne els culpables, per esbrinar les causes de la seva actuació i fer-los entendre que va contra la convivència ciutadana, portarà els responsables de l'acció a sentir-se cada vegada més segurs i a necessitar dur a terme accions més contundents, més arriscades com pot ser cremar un contenidor, un cotxe... Un altre exemple, en aquest àmbit, el tindriem en l'abandonament de tota mena d'estris al carrer, al costat dels

contenidors. Si a la persona que ho fa una, dues, tres vegades no se l'avisa, i si cal se li posa una multa, es converteix en reincident i, si ella ho fa, per què no ho ha de fer un altre veí i estalviar-se tràmits? I en l'àmbit polític i econòmic, qui no té en ment algunes estafes de polítics, banquers i homes de negocis que anaven, i que van, de bracet amb les més altes instàncies del país i de l'estat? La impunitat els feia anar cada vegada més lluny, a no tenir-ne mai prou.

Algú dirà, arribats en aquest punt: què proposes, doncs, repressió i més repressió? No, educació i més educació. I des de tots els àmbits: el familiar, l'escolar, el municipal, el nacional... Però en el ben entès que no hi ha res més antieducatiu que la impunitat, la manca de càstig merescut. Un càstig que ha de ser just, mesurat, mai desproporcionat, però càstig al cap i a la fi, perquè qui sigui incapaç d'assumir un principi de responsabilitat envers un mateix i envers els altres, tingui l'edat que tingui, s'ha de trobar amb les conseqüències dels seus actes. Cada vegada n'estic més convençut.

46è Curs de Balls de Saló de Gent del Masnou

Del 20 de setembre al 20 de desembre

Cada divendres de 20.30 a 22

Rock, tango, cha-cha-cha, vals, polca, fox, pas doble, mambo, etc... A partir de nivell 0

**Preu parella soci: 80€ no soci 90€
Inscripcions i pagament a CatalunyaCaixa**

Preinscripcions fins al 17 de setembre

**Més informació a Gent del Masnou Dr. Agell, 9,
de 6 a 2/4 de 9 del vespre 93 126 82 20**

Places limitades

Vocalia Recreativa

*Passa-t'ho bé!
i apren a ballar*

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

Mini to(r)t

El Festival **Grec'2013** (<http://grec.bcn.cat/programa>) de la nostra **estimadíssima Barcelona** inaugurava el 28 de juny el MiniGrec, o sigui, la seva programació més familiar. Una altra festa (també gratuïta), el dia 30, obria oficialment el festival, la programació d'adults.

De la programació del Grec, **potser** ens acostarem a veure *Wasteland*, el **teatre visual i d'objectes**, el circ, el teatre gestual, de Lluís Danés (*Tranvies Circus*, TNC, 2007) que, colpidor i poètic, aterra al Mercat de les Flors del 17 al 20 de juliol (22 h; 75 minuts).

O potser gaudirem de *Victoria Falls*, de **Sandra Simó**, que puja a l'escenari del Mercat de les Flors, del 25 al 27 de juliol (a les 20 h; 70 minuts). L'obra parla de l'atur, de fracàs, d'idees preconcebudes, de mentides i perversitats... però també de la necessitat de ser estimats o reconeguts. Una gran credencial acompanya aquesta proposta: va ser el muntatge guanyador del **Premi Quim Masó 2012**.

O potser veurem *Fuegos* (26-27-28 juliol, Teatre Grec; 22 h, 90 minuts), una direcció de Josep Maria Pou (amb dramàturgia de Marc Rosich), amb interpretacions de **Carmen Machi**, **Cayetana Guillén Cuervo**, **Nathalie Poza** i **Ana Torrent**, que recupera apassionadament el món (la literatu-

ra) de Marguerite Yourcenar.

La **programació del MiniGrec llueix** per la seva abundor. Visiteu <http://grec.bcn.cat/programa/21516> i comprovareu tota l'oferta familiar. Aprofiteu-ho! Cal que els nostres menuts iniciïn de ben menuts la passió pel teatre. Perquè si no, esdevé fàcil aprendre a no tenir criteri i a acceptar qualsevol "mini i tort", qualsevol cosa minúscula, infraaportada, misèrrima i regirada/tergiversada. **L'Almeria Teatre**, **La Puntual**, el **Jove Teatre Regina**, el **Teatre Tantarantana**, el **Guasch Teatre**, el **Teatre Poliorama**, la **Sala Atrium** es guanyen tot el nostre respecte i necessiten la nostra visita als seus recintes, al pati de butaques que ens transporta a mons millors: els que necessitem.

Hi haurà coses minis i tortes, però nosaltres no les buscarem mai. Ans al contrari. Serem **dignes guerrers** a la recerca de nobles camins i objectius, vestits amb samarreta de platja i somriure embrutat de sorra neta i groguenca. A les memòries de l'actriu **Montserrat Carulla** (*El record és*

Montserrat Carulla

un pont al passat, Ara Llibres, la edició: gener del 2013), aquesta gran batalladora nostra ens diu (2013: 17): «el teatre em va salvar de la paranoia». A nosaltres també.

PS: Us he(m) posat aquest cop les durades escèniques, a fi que pugueu planificar i aprofitar la **bonança de les nits**, un cop acabada l'obra. Feu vida social: som éssers **socials**. Si no, perdem l'estructura.

És bo saber que...

Aquest estiu, abans de viatjar, coneguem els nostres drets:

Problemes amb companyies aèries:

- Encara que moltes agències de viatges ho fan, no ens poden cobrar res pel concepte d'emissió de bitllet.
- No hi ha places a l'avió: en cas de sobreventa de bitllets tenim el dret a exigir el retorn del preu del bitllet o que ens portin a la destinació tan aviat com sigui possible. També tenim el dret a exigir menjar i beguda suficients i a fer dues trucades telefòniques mentre esperem el nou vol. Si el nou vol és a l'endemà, ens hauran d'oferir allotjament i el transport des de l'aeroport. També podem exigir a la companyia aèria una compensació econòmica. Aquesta va en funció de la distància del vol: des de 250 € en vols de fins a 1.500 km, fins als 400 € en vols de més de 3.500 km.
- Cancel·lació del vol: tenim els mateixos drets que en el cas anterior.
- Gran retard: en funció de la durada del retard i de la distància del vol podem exigir diverses compensacions. En general amb dues hores de retard es té dret a menjar i begudes suficients i a dues trucades telefòniques. Entre 3 i 4 hores també tenim dret a una compensació econòmica igual que en cas de cancel·lació; a partir de 5 hores de retard podem exigir, a més, el retorn del preu del bitllet. Finalment, si el retard és fins a l'endemà podem exigir allotjament.
- Pèrdua o avaria de l'equipatge: tenim dret a una compensació econòmica, però cal que la reclamació la fem en el termini màxim de 7 dies. Es recomana fer-la en el mateix aeroport. En general la indemnització màxima serà de 1.274 €.

Aquest estiu, abans de viatjar, coneguem els nostres drets:

Problemes amb paquets turístics:

- Quan contractem un viatge hem de signar sempre un contracte que inclogui, com a mínim, els mitjans de transports, allotjaments, categoria, àpats, visites incloses, i preu.
- Variacions en el preu: el preu del viatge s'ha d'establir en el contracte i, només si el contracte ho permet, es podrà modificar el preu. Tanmateix cal que el contracte digui com es calcula aquest augment de preu. Els augments de preu només són possibles en tres supòsits: augment de taxes, augment del cost del transport i variació del canvi de moneda.
- Anul·lació del viatge: si anul·lem el viatge entre 10 i 15 dies abans de marxar ens poden fer pagar el 5% del preu, el 15% si és entre 3 i 10 abans, i el 25% si és durant les 48 hores anteriors.

Finalment us recordem que no ens poden obligar a treure'ns les **sabates** en els controls de seguretat dels **aeroports**. Només si viatgem a Estats Units. Sabem que tenen el costum de demanar-ho, però la normativa europea no ho exigeix.

Aparadors plens de Riure

1r concurs d'aparadors de comerços i restauradors del Masnou

Mo organitzador:

Ajuntament del Masnou

1r concurs d'aparadors de comerços i restauradors del Masnou

ple de Riure

Per primer cop en la trajectòria del **Ple de Riure** s'organitza el Concurs d'Aparadors **Plens de Riure** adreçat als comerços del Masnou.

Aquesta acció persegueix fomentar l'esperit divertit, festiu i creatiu del comerç en aquests dies del festival.

Del 12 al 27 de juliol els aparadors seran **Plens de Riure** i, a través d'una aplicació en línia, tothom qui vulgui podrà votar l'aparador que més li agradi des del **12 fins el 22 de juliol**.

Programa Ple de Riure					
DIA	HORA	LLOC D'ACTUACIÓ	COMPANYIA	ESPECTACLE	PÀG.
23 dimarts	12.00 h	Mercat setmanal - Mercat Municipal	Pep Callau	Ple de Mercat, cercavila	6
24 dimecres	20.00 h	Pl. de Ramón y Cajal	Circo Los	Cabaré paròdia	7
25 dijous	20.00 h	Pl. de Roger de Flor	Cia. Majareta	La banda del Festival, animació	8
			Alex Barti	Alex Barti Puppetshow	9
	21.30 h	Davant de la vela de circ del Ple de Riure	Cia. Majareta	La banda del Festival, rebuda	8
	22.00 h	Vela de circ del Ple de Riure	Alex Barti	Presentador	10
	Tot seguit	Vela de circ del Ple de Riure	El Cansancio	Berto Romero sigue con nosotros	11 15€
	23.45 h	Davant de la vela de circ del Ple de Riure	Cia. Majareta	La banda del Festival, comiat	8
26 divendres	20.00 h	Pl. d'Ocata	Teatrino del piedi	Hi havia una vegada... dos peus!	12
	21.30 h	Davant de la vela de circ del Ple de Riure	Cia. Majareta	La banda del Festival, rebuda	8
	22.00 h	Vela de circ del Ple de Riure	Loco Brusca	Presentador	10
	Tot seguit	Vela de circ del Ple de Riure	Scott & Muriel	Magnificent Miss Muriel (and her magician...)	13 10€
	23.45 h	Davant de la vela de circ del Ple de Riure	Cia. Majareta	La banda del Festival, animació	8
	24.00 h	Davant de la vela de circ del Ple de Riure	Elegants	Cabaret Elegance	14
27 dissabte	19.15 h	Inici a la pl. de la Llibertat	Cia. Majareta	La banda del Festival, cercavila	15
	20.00 h	Plaça de Marcel·lina de Monteys	Elegants	Cabaret Elegance	14
	21.30 h	Davant de la vela de circ del Ple de Riure	Cia. Majareta	La banda del Festival, rebuda	8
	22.00 h	Vela de circ del Ple de Riure	Pep Callau	Presentador	10
	Tot seguit	Vela de circ del Ple de Riure	Leo Bassi	The best of	16 10€
	23.45 h	Davant de la vela de circ del Ple de Riure	Cia. Majareta	La banda del Festival, animació	8
	24.00 h	Vela de circ del Ple de Riure	The Chanclettes	Cloenda party	17
(Consulteu l'emplacement de cada actuació al plànol de la pàg. 21)			A la vela de circ. SI VOLEU ESTAR CÒMODES. PORTEU UN COIXÍ!		

23

EL PINTOR DE PAISATGES (FICCIÓ)

Per Josep Condeminas

Vint-i-cinc camions carregats de presoners van entrar en el Camp de Concentració alemany situat al nord d'Àfrica. La majoria havien estat capturats durant el setge d'El Mechili. Un sol implacable s'abatia sobre els vuit-cents militars anglesos mentre passaven llista. El comandant del camp, von Fritsh, va repassar la llista dels nous presoners quan, de sobte, s'interessà per un nom i demanà que portessin el presoner al seu despatx. Quan l'anglès va estar en presència del comandant, aquest observà amb interès aquell tinent alt i prim, amb l'uniforme deslluït, però conservant encara l'aparença i l'orgull d'oficial britànic.

– Tinent Crawley, l'he fet venir perquè tinc curiositat per saber si vostè és realment el famós pintor John Crawley o simplement és una coincidència de noms.

– Sí, comandant, sóc el pintor, encara que això ara és irrellevant.

– No pas per a mi, ja que sóc un gran admirador de les seves pintures. He residit llargues temporades a Anglaterra i conec prou bé la seva obra. A Alemanya tinc dos quadres de vostè en propietat. M'encanten, em fascinen els seus paisatges, tenen quelcom màgic... Cal dir que, mentre va durar la conversa, von Fritsh va oferir seient al tinent i va fer portar menjar i beure i, en el curs de la llarga conversa sobre pintura, va desaparèixer per complet l'antagonisme entre tots dos enemics.

– Quan fa que no pinta?

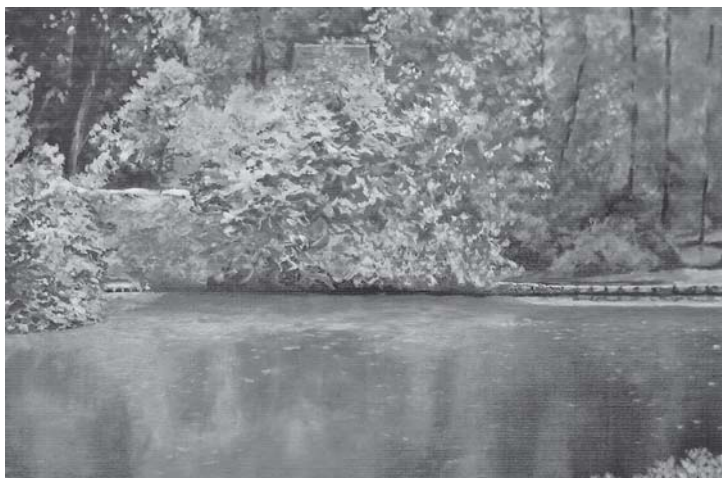
– Des de la meua incorporació a l'exèrcit no he tingut ocasió de fer-ho, encara que he fet alguns apunts per a després de la guerra, si sobrevisco...

– Mentre sigui aquí, intentaré que la seva estada sigui al més còmoda possible, sempre i quan no em doni motius pel contrari.

– Com intentar fugar-me, vol dir?

– Ja sé que és el dret de tot presoner; però aquí, envoltats d'un immens desert, li serà impossible. Per cert, seria molt demanar-li que fes un quadre per a mi? Crawley féu un gest d'impotència

– Amb quins mitjans, comandant?

– Oh! Per això no es preocupi, li faré portar tot el que necessiti. De totes maneres a falta d'un model haurà d'utilitzar la seva imaginació...

– Això no és problema. Li agradaria un llac envoltat de verda vegetació, com a contrast a l'àrid i estèril paisatge que ens envolta?

– Seria fantàstic...

– I aprovaren l'acord amb una cordial encaixada de mans.

En el curs dels dies, von Fritsh va anar seguint el progrés del quadre i cada vegada n'estava més entusiasmada; però la sobtada fuga de Crawley va trasbalsar el camp. El comandant no donava crèdit a aquesta fugida, sobretot per la falta absoluta d'indícis, amb la qual cosa esdevenia totalment una misteriosa evasió. Precisament per aquesta falta de proves, el comandant és va obsessionar amb la certesa que per la seva meravellosa fidelitat i naturalitat del quadre, Crawley s'havia escapat a través d'ell. Demencial!; però aquesta creença va arribar a ser tan obsessiva que els seus superiors el van haver de substituir i traslladar a un hospital psiquiàtric a Alemanya.

Acabada la guerra, i a l'abril de l'any 1947, la sala d'exposicions de la *Royal Society of British Artists* de Londres estava excepcionalment concorreguda per veure la primera exposició de pintures de després de la guerra del famós pintor John Crawley. Tots els quadres eren

magnífics, però el d'un llac de plàcides aigües i envoltat d'arbres sobresortia dels altres. Un home de cabells grisosos i elegantment vestit se'l mirava amb gran interès, obsessivament es diria.

– Encara pensa que vaig fugir a través del quadre, comandant Fritsh?

Aquest es girà i va veure John Crawley que, somrient, li oferia la mà. – Amic Crawley, estic content de veure'l sa i estalvi i en plena activitat artística; però permeti'm que li digui que jo, sense que vostè ho sabés, vaig preparar i facilitar la seva evasió un cop acabat el quadre. Un home del seu extraordinari talent no podia sucumbir en aquella cruel i absurda situació. En realitat, tots dos érem fora de lloc en aquella estúpida guerra. No va ser fàcil fingir l'obsessió pel seu quadre i, encara que la meua amistat amb vostè va aixecar sospites, no van poder demostrar la meua implicació en la seva fuga. Tot i així, per negligència i desequilibri mental em van degradar i internar en un psiquiàtric on vaig esperar el final de la guerra. Ara, que el malson s'ha acabat, he sabut de vostè i del quadre, el qual creia irremediablement perdut o destruït.

– La recerca del quadre ha estat llarga i laboriosa; però ara de nou tinc el goig de fer-li lliurament del seu quadre. Se'l té ben merescut.

Emocionats, tots dos homes van ratificar la seva amistat amb una cordial encaixada de mans.

MARISA VILA

Perruqueria Mixta

Jaume I, 2 · 93 555 96 52
el Masnou
NO TANQUEM A MIGDIA
Hores convingudes

AULA DE MÚSICA

Ja podeu gaudir a Teià del Roch&Pop, Jass, Latin, Afro, Flamenc i noves tendències musicals de la mà de

Escola de Música TMP
Taller de Música Premià
Escola Oficial de música Moderna del Maestrat

Apunta-t'hi

Oberta la Inscripció per al curs 13-14

Motivació
Creativitat
Innovació
Vivència

Generalitat de Catalunya Departament d'Ensenyament
rockschool
JAM
ABRSM

PORTES I AUTOMATISMES

Enric, sl

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissors
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU INFORMACIÓ

P. Buvisa. C/ Indústria 14 • 93 555 93 88 • Teià

www.automatismesenric.com

Cròniques

LA CORAL XABEC CANTA QUE CANTA

Per Esteve Pujol i Pons

I vam cantar a l'Ofici de la Festa Major de Sant Pere i vam cantar al concert, que també era el de Festa Major. I vinga Festa Major.

A la parròquia de Sant Pere era festa grossa —que ve a ser un sinònim de Festa Major— a les 11 del migdia del dissabte, 29 de juny. El temple ple de gom a gom; i al presbiteri, presidits pel nostre bisbe Lluís, el cardenal, una corona de preveres i diaques, amb el vicari episcopal, mossèn Segimond, i el rector de la comunitat, mossèn Juli. Lectors, acòlits, cantaires, que exercien els seus ministeris com cal. Quin goig de litúrgia solemne i ben propera a la vegada.

La Coral Xabec, sota la direcció de Montserrat Llagostera, amb l'orquestra que tantes vegades ens acompanya, va cantar la *Messe Brève* à 3 voix —Kyrie, Gloria, Sanctus-Benedictus i Agnus—, del compositor francès Théodore Dubois (1837-1924).

L'antifona i el salm responsorial, cantat per un tenor de la Coral, amb música de N. Torres.

A la preparació de les ofrenes, un fragment de *Misericordias Domini* (KV 222 [205^a]), de W.A.Mozart.

Durant la comunió eucarística, *Ave Verum* (motet K618), del mateix geni salzburguès.

Acabada la litúrgia, els Goigs a l'laor de l'apòstol Sant Pere, patró de la vila del Masnou, amb un text antic revisat i amb música del nostre mestre Lluís Millet, van ser el colofó d'una celebració intensament viscuda i participada. I no em sé estar d'esmentar la dansa, tan bellament senyorial, ballada pels gegants de la vila davant el presbiteri en acomiadar-nos. Quina manera tan digna d'ajuntar festa cristiana i festa popular.

L'endemà, diumenge 30, a la una del migdia, altra vegada els bancs de la casa de Sant Pere s'omplien per al concert festiu.

Els primers cants van ser dues hava-

neres: *La Reina del Placer*, recollida per Xavier Montsalvatge i harmonitzada per Alain Langrée; i *Punto de Habanera*, de Xavier Montsalvatge amb text de Néstor Luján.

És que no podien faltar unes havaneres, d'enamoraments i picardies, en una cantada a la vila marinera del Masnou, la dels viatges a les Antilles, la dels indians.

Van seguir dues cançons delicioses de compositors impressionistes francesos, amb uns contrastos de sons i intensitats com si fossin combinacions enlluernadores de llums i colors: *Dieu!, qu'il la fait bon regarder!* —del recull *Trois chansons*—, de Claude Debussy amb text de Charles d'Orléans; i *Les fleurs et les arbres*, de Camille Saint-Saëns. Encís de l'amor, encís de la natura, impressions fondes de l'esperit.

Haviem sortit una mica fora de casa, nord enllà, on diuen que la gent és neta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç, que diria Salvador Espriu. I aviat vam tornar ben endintre de casa, a les cançons tradicionals dels Països Catalans, aquelles que no volem perdre, les que cal transmetre a les generacions que pugen, perquè qui perd els orígens, perd la identitat: *Xumba, xumba*, tradicional valenciana de Picassent, harmonitzada per Diego Ramon i Lluch; *El ball de sant Ferriol*, tradicional catalana, harmonitzada per

J.L. Guzman i Antich; *Cançó de taverna*, amb música i text d'Apel·les Mestres i amb versió coral de J.L. Guzman i Antich; i *El meu avi*, havanera amb text i música de J. Ortega-Monasterio i arranjament de Francesc Vila i Gimferrer.

I vam cloure el concert travessant altra vegada l'oceà fins a l'Amèrica nostàlgica: *From the Time You Say Goodbye*, lletra i música de Leslie Sturdy i arranjament de Ruud Bos; i *Hello, Dolly!*, del musical del mateix títol, amb text i música de Jerry Herman i arranjament per a cor de Karl-Heinz Steinfeld.

Vam agrair la col·laboració del nostre Ajuntament i de la Parròquia de Sant Pere; i també la de l'Escola Ocata per haver-nos deixat graciosament el piano amb el qual la Bàrbara Llacay ens va poder acompanyar tan bé.

Els aplaudiments dels assistents ens van convidar a repetir, ara acompanyats de tothom, *El meu avi*. L'avi va anar a Cuba a bordo del "Català"; ell no en va tornar perquè va morir a coberta amb els catorze mariners de Calella de Palafrugell, però la Coral Xabec tornarà ben viva a fer-vos gaudir de la bona música.

Gràcies, amics i amigues, comptem amb vosaltres, amb les vostres ovacions i el vostre suport des de ja fa prop de vint anys.

Foto arxiu

Exposicions

Fins al 2/8 Exposició d'obres de l'artista masnoví Joan Comellas, commemorativa del centenari del seu naixement.

Del 3/8 al 6/9 Tancat per vacances

Del 7/9 al 10/10

Creacions artístiques de Joan Condal

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

No tinc home i sóc casada,
no tinc carnes i camino,
de tothom sóc jo mirada,
vaig per tot sens perdre el "tino"

Resposta: **ja desdauja**

L'Estelada de Vicenç Albert Ballester a TV3

Diumenge, 8 de setembre a les 21.50 h

Programa "30 MINUTS", de TV3 (Televisió de Catalunya) sobre la bandera ESTELADA, creació del masnoví d'adopció Vicenç A. BALLESTER i CAMPS (Barcelona 1872 - el Masnou 1938).

Rodada en part al Masnou, amb la intervenció de **Joan Muray**, historiador, i de **Fermí Rubiralta**, Doctor en Ciències Polítiques, biògrafs de Ballester.

Concert

XIII MARATÓ DE VEUS LÍRIQUES

Diumenge 28 de juliol a les 19 a Gent del Masnou

Antologia de la Sarsuela

Direcció musical: **Montserrat Aparici**

Piano: **Carles Puig** Entrada gratuïta

CAMPANYA DONACIÓ DE SANG

Diumenge 14 de juliol, de 10 a 14

A Gent del Masnou. Al costat del cinema La Calàndria

La punta de la llengua (45)

Per Esteve Pujol i Pons

De tant en tant val la pena de dedicar **La punta de la llengua** a un tema menor, però també pràctic.

Observem confusió a l'hora de fer servir, de paraula i sobretot per escrit, els mots *conte*, *comte* i *compte* i els seus derivats. Tots tres pertanyen al gènere masculí, però amb significats ben diversos.

Conte vol dir rondalla, una explicació breu i divertida, real o fictícia; i **contar** significa explicar, narrar. *Una cantalla és un conte. Us contaré el conte dels Tres Porquets. De petit, m'agradaven els contes de l'àvia. Conte contat, ja s'ha acabat.*

Comte és un noble entre baró i marquès; el nom ve del company del rei –comes, comitis volia dir company, d'aquí ve comitiva–; i el **comtat** és el títol nobiliari o bé el territori del seu domini. *El Comte de Barcelona i Rei*

d'Aragó. El comtat de Besalú. El vescomte és inferior al comte. La casa comtal de Cervera. El Port del Comte.

Compte vol dir suma, càlcul d'una quantitat, un còmput –computare volia dir calcular, sumar; i parlem d'una computadora–; i **comptar**, **comptatge**, **comptavoltes**, **comptaquilòmetres**, **compta-revolucions**... i tots els compostos de **compta**... Així, doncs, *Comptes: sumes i restes. Anar amb compte. Tenir en compte. Pagar al comptat. No hi comptis pas. Compto amb tu. Compte, compte!, que et faràs mal. El compte corrent. El número del compte. Els comptes bancaris. Obrir o tancar un compte. Posa-m'ho a compte. Pagar a compte...*

La distinció entre totes tres paraules és molt senzilla ja que els significats són totalment diferents.

PHILIPS Teka BOMBA PRINZE BJC RS
simon Roca NOVOLVENT NIESSEN

can you

Obert fins les 24h

TAPES

An aerial photograph of the Alcon factory complex. The image shows several large, interconnected industrial buildings with white and light-colored roofs. There are two prominent parking lots filled with cars, one to the left and one in the foreground. The factory is surrounded by green fields and some trees. In the background, a blue body of water with white waves is visible, suggesting a coastal location. The overall scene is a large-scale industrial facility.

Arran de sòl

Per Pledebuit

Avui parlarem de llengua. De llengua, se'n pot parlar de moltes maneres i, tot i que totes deriven de l'apèndix que tenim al bell mig de la boca, el seu ventall és força ampli. Fins aquí encara no ho us he dit de quina d'aquestes maneres, però estic segur que molts, potser, ja n'heu pensat una; i, per cert, deu ser la que aquests dies està en voga en moltes tele/escombraries, ja que un famós ha esbombat que va agafar un càncer de gola bo i posant la llengua en cert lloc. Eh que no m'equivoco gaire, marra-nets?

Doncs no, la llengua de què vull parlar és de la que parlem aquí, del nostre idioma, cada cop més acorralat pels nostres veïns (tant de bo només fossin veïns) de ponent.

Dels set indrets on es parla, només a Catalunya segueix resistint, i ja veieu a quin preu i com les gasten. De la resta, anirem veient com els va.

Al País Valencià, que fou el que primer va rebre als nostres dies, s'inventaren fins i tot una Acadèmia i volgueren que se'n digués valencià, tot i que els que més dèria hi tenien, i hi tenen, no el parlen, i alguns fins i tot ni el saben.

Després anaren per les Illes Balears; aquí els enemics comuns, i a causa del fet que els diferents territoris, per ser illes, no es toquen, arribaren a la barbaritat de voler-ne fer de cada territori un idioma: mallorquí, menorquí, eivissenc, formenterenc i cabrerenc (no sé si a sa Dragonera parlen el dragonerenc?).

A Andorra, al no poder-hi ficar la pota, ja que per sort són independents i el seu idioma és el català (a més del del seu veí del nord), allà, algun torracollons va arribar a dir, però per sort sense cap efecte, que parlen *andorrano*.

Als Comtats del Nord (la coneguda com a Catalunya nord) ja se n'han cuidat al llarg de més de tres segles, els seus ocupants, d'anar minvant-ne l'ús fins quasi fer-lo desaparèixer.

A l'Alguer, la ciutat catalana de l'illa de Sardenya, en poder dels italians, també hi ha fet forrolla la persecució, fins quasi fer-ne perdre l'ús. Pràcticament només el parlen gent gran, tot i que sembla ser que hi ha un renaixement.

I ara els ha tocat als de la Franja de Ponent, terres en poder d'Aragó des de fa segles, tot i que eclesiàsticament fins fa pocs anys pertanyien al bisbat de Lleida. Aquella gent de parla catalana fins i tot no se'n preocupaven gaire a l'hora d'anomenar-lo perquè deien que parlaven *xapurreau*. Ara, amb la darrera atzagaiada dels enemics de sempre, ara, aquesta gent lluiten pel català.

Els de sempre s'han inventat fins i tot un nom, però un nom tan ridícul que no sabia com qualificar-lo, l'han batejat amb el nom de *LAPAO* (*llengua aragonesa pròpia del Aragón oriental*). Fot-li que fa fort.

Es veu que ni tan sols tenen el sentit del ridícul. Apa bup, bup (*).

(*)- Aquest bup, bup, us el dic en deu idiomes (segons ells, és clar).

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Espaguetis de carabassó

Ingredients:

2 carabassons. Sal. pebre. Salsa de soja. Formatge curat. Llavors de sèsam

Preparació:

Rentarem bé els carabassons i els tallarem com si fossin espaguetis. Els posarem una estona en un bol amb sal, pebre i salsa de soja per tal que es marinin una mica. Al moment de servir els acompanyarem amb unes llavors de sèsam i unes tires fines de formatge curat.

És una recepta que sorprèn moltíssim! Bon profit!

Calamars amb maionesa de safrà

Ingredients:

12 calamars. 2 ous. Safrà. Oli d'oliva. 1 rajolí de llimona. Sal

Preparació

Demanarem al peixater que ens netegi ben nets els calamars. Salarem i reservarem. Prepararem la maionesa posant-hi els dos ous, el rajolí de llimona i el safrà amb una mica d'oli en el vas de la batidora, anirem batent i de mica en mica anirem afegint-hi més oli fins que ens quedi la maionesa ben lligada i en la textura que més ens agradi. Escalfarem al foc la planxa... i, quan serà ben calenta, hi posarem els calamars. Per muntar el plat només cal posar-hi els calamars i per sobre la maionesa de safrà. Un plat molt vistós i boníssim!

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

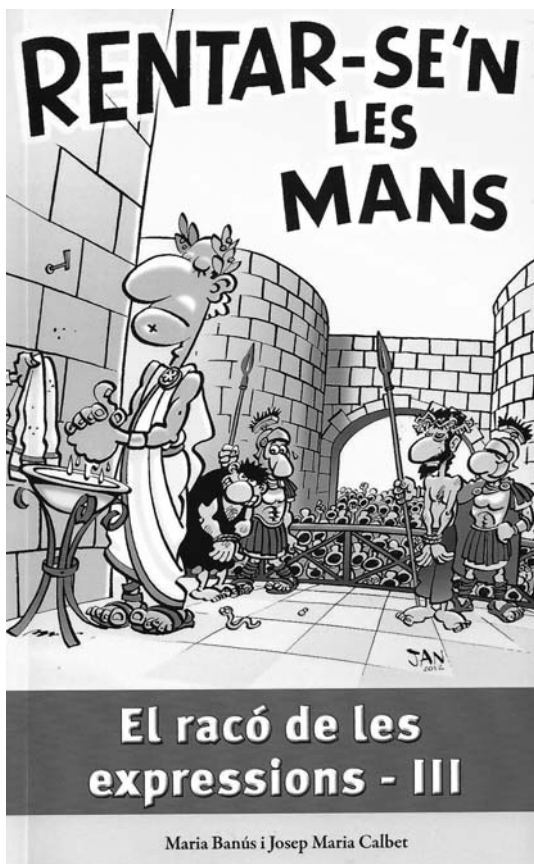
Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

Divulgació i estimació de la llengua

El llibre que us recomanem avui té uns orígens una mica especials, ja que el contingut s'ha anat publicant setmanalment en una secció dels setmanaris *El Vallenc* i *Nova Conca* titulada "El Racó de les expressions", a càrrec d'en Josep M. Calbet, pel que fa als textos, i de la Maria Banús, pel que fa a les il·lustracions (1). El volum és el tercer d'una sèrie que a més de continuïtat, com diuen els autors en una breu presentació, ja té una difusió molt àmplia a través de la xarxa, concretament des del web del CRP de l'Alt Camp (), des del qual podem accedir als tres volums i, doncs, a les més de 500 expressions que recullen. Perquè, deixem-ho explicar, que ja toca, la base de cadascun dels volums són les expressions que en Josep M. comenta, amb rigor i documentació, i que la Maria il·lustra amb entusiasme (els dos primers volums van ser il·lustrats per la professora Carmen Álvarez) als setmanaris esmentats. A tall d'exemple: no sabeu què vol dir l'expressió "Nus gordià", doncs en una fitxa il·lustrada, concretament publicada a la pàg. 146, hi trobareu l'època de la qual prové, el significat i l'origen, en aquest cas llegendari. Que heu sentit, i potser fet servir i tot, la frase "Barcelona és bona si la bossa sona" i en voleu informació, doncs a la pàg. 43 hi trobareu l'època, el significat i l'origen de l'expressió. I així fins a 222 d'allò més variades, en aquest volum: "Penjar d'un fil", "Passar les de Cain", "Cadascú cull el que ha sembrat"... I més de 400 més ens els dos volums anteriors. Tot un regal, tot un luxe, tota una mostra de l'estimació d'en Josep M. Calbet per la llengua i la cultura catalanes, com molt encertadament ens recorden l'alcalde de Valls a la seva "Salutació" (pàg. 9-10) i el director del setmanari *El Vallenc*, també a la seva (pàg. 13-14).

Aquest tercer volum, a més de les expressions ordenades alfabèticament, també conté un "Pròleg literari", a càrrec d'en Carles Duarte, que hi fa un elogi de la paraula i del

valor de reculls com aquests (pàg. 5-6), i un "Pròleg artístic", a càrrec de l'Empar Escobar, directora de l'Escola d'Art i Disseny de la Diputació de Tarragona, en què fa un elogi de les il·lustracions (p. 7-8). A més, també hi trobareu, per tancar-lo, un índex alfabètic (pàg. 239-248) i una bibliografia (pàg. 251-252). Un llibre que us ajudarà a conèixer una mica millor la nostra llengua.

(1) Josep Maria Calbet. *Rentar-se'n les mans*. Editorial La Torratxa (Col·lecció "El Racó de les expressions", 3), Valls, 2013. Il·lustracions de Maria Banús (Coberta de Juan López, JAN). 252 pàgines.

DÒMINO

Vols jugar al dòmino? **Vine,**

No en saps? **Te n'ensenyarem.**

Ja en saps? **T'ajudarem a millorar el teu joc.**

Joc individual. Joc per parelles. Campionats
Porta-hi la teva parella, germà, fill, o vine sol.

Inici curset dijous, 5 de setembre. Socis 6€ - no socis 10€.

Cada dilluns i dijous de 6 a 1/4 de 9 del vespre. inscripció a Gent del Masnou de 6 a 1/4 de 9 del vespre
Vocalia Recreativa

Finques Puig sl

Compravenda - Administració - ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.fiquespuig.net · info@fiquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

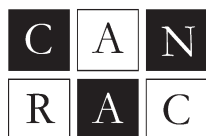
www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

www.canrac.com

botiga virtual

Per a les teves vacances tot el que vulguis envasat al buit

Del 5 al 25 d'agost Vacances

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64 el Masnou

ASSESSORIA IGLESIAS

- FISCAL • LABORAL
- COMPTABLE • ASSEGURANCES
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
- GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 · 39 95 · fax. 93 540 40 53

escola de música

Emma Calvo

Matrícula oberta

Dilluns i dimecres, al matí i dimarts i dijous, a la tarda
tot l'agost tancat

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

R E S T A U R A N T

*Menús frescos
d'estiu*

PETIT CANIGÓ

*Menús frescos
d'estiu*

MENÚS DIARIS · SERVEI A LA CARTA · MENJARS PER EMPORTAR
DILLUNS TANCAT

Santiago Rusiñol, 43 · Tel. 93 555 23 96 · El Masnou